

Europeiska unionens officiella tidning

C 213

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextioandra årgången

24 juni 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 213/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2019/C 213/02	Mål C-768/18 P: Överklagande ingett den 7 december 2018 av Michal Harvilik — HYDRA av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 25 september 2018 i mål T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA mot Republiken Tjeckien och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna	2
2019/C 213/03	Mål C-115/19: Överklagande ingett den 14 februari 2019 av China Construction Bank Corp. av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 6 december 2018 i mål T-665/17, China Construction Bank mot EUIPO	2
2019/C 213/04	Mål C-116/19 P: Överklagande ingett den 14 februari 2019 av Gregor Schneider av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 4 december 2018 i mål T-560/16, Gregor Schneider mot Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO)	4

SV

Vissa uppgifter i denna utgåva kan inte längre lämnas ut p.g.a. skyddet av personuppgifter och/eller av sekretesskäl, och därför har en ny giltig version publicerats.

2019/C 213/05	Mål C-190/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 27 februari 2019 — MG och NH mot Germanwings GmbH.....	5
2019/C 213/06	Mål C-220/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 11 mars 2019 — Promociones Oliva Park S.L. mot Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana.....	6
2019/C 213/07	Mål C-227/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 14 mars 2019 — DX	7
2019/C 213/08	Mål C-245/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative (Luxemburg) den 20 mars 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg mot B.....	8
2019/C 213/09	Mål C-246/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative (Luxemburg) den 20 mars 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg mot B, C, D, F.C.	9
2019/C 213/10	Mål C-248/19: Talan väckt den 20 mars 2019 — Europeiska kommissionen mot Republiken Cypern	10
2019/C 213/11	Mål C-256/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichts Wien (Österrike) den 26 mars 2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG.	11
2019/C 213/12	Mål C-284/19 P: Överklagande ingett den 3 april 2019 av Andrew Clarke av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 25 mars 2019 i mål T-731/18, Clarke mot kommissionen	13
2019/C 213/13	Mål C-290/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Trnave (Slovakien) den 9 april 2019 — RN mot Home Credit Slovakia a.s.....	14
2019/C 213/14	Mål C-298/19: Talan väckt den 11 april 2019 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland.....	15
2019/C 213/15	Mål C-299/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Torino (Italien) den 11 april 2019 — Techbau SpA mot Azienda Sanitaria Locale AL.....	16
2019/C 213/16	Mål C-305/19: Talan väckt den 12 april 2019 — Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien.....	17
2019/C 213/17	Mål C-306/19: Begäran om förhandsavgörande framställd Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 15 april 2019 — Milis Energy SpA mot Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	18
2019/C 213/18	Mål C-311/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 16 april 2019 — BONVER WIN, a. s. mot Ministerstvo financí.....	19
2019/C 213/19	Mål C-337/19 P: Överklagande ingett den 24 april 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen, utökad sammansättning) meddelade den 14 februari 2019 i mål T-131/16 och T-263/16, Belgien och Magnetrol International mot kommissionen	20
2019/C 213/20	Mål C-348/19 P: Överklagande ingett den 29 april 2019 av Drex Technologies SA av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 28 februari 2019 i mål T-414/16, Drex Technologies mot rådet.....	21

2019/C 213/21	Mål C-349/19 P: Överklagande ingett den 29 april 2019 av Almashreq Investment Fund av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 28 februari 2019 i mål T-415/16, Almashreq Investment Fund mot rådet	22
2019/C 213/22	Mål C-350/19 P: Överklagande ingett den 29 april 2019 av Souruh av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 28 februari 2019 i mål T-440/16, Souruh mot rådet	23
2019/C 213/23	Mål C-371/19: Talan väckt den 10 maj 2019 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland....	24
Tribunalen		
2019/C 213/24	Mål T-748/19: Tribunalens dom av den 2 maj 2019 — QH mot parlamentet (Personalmål — Tillfälligt anställda — Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna — Ansökan om bistånd — Artikel 12a i tjänsteföreskrifterna — Mobbning — Beslut om avslag på begäran om bistånd — Principerna om objektivitet och opartiskhet — Rätten till god förvaltning — Rätten att yttra sig).....	26
2019/C 213/25	Mål T-49/17: Tribunalens dom av den 7 maj 2019 — Spanien mot kommissionen (EGFJ och Ejflu — Undantagande från finansiering — Finansiella korrigeringar — Begreppet producent — Investeringar som gjorts utanför lokalerna hos en producentorganisation — Kontroll före godkännande av ett genomförandeprogram — Kontroll av fördelningen av utgifter — En enda finansiell korrektion — Schablonmässig korrigering — Proportionalitet — Motiveringsskyldighet).....	27
2019/C 213/26	Mål T-135/17: Tribunalens dom av den 6 maj 2019 — Scor mot kommissionen (Statligt stöd — Marknaden för återförsäkring av risker för naturkatastrofer — Stöd i form av en obegränsad statlig garanti som beviljats CCR — Beslut varigenom stödet förklarats vara förenligt med den inre marknaden sedan den preliminära fasen av granskningsförfarandet har avslutats — Artikel 107.3 c FEUF — Talan om ogiltigförklaring — Talerätt — Konkurrensställningen har inte påverkats väsentligt — Delvis avvisning — Parternas processuella rättigheter — egenskap av berörd part — Allvarliga svårigheter föreligger inte).....	27
2019/C 213/27	Mål T-239/17: Tribunalens dom av den 7 maj 2019 — Tyskland mot kommissionen (EGFJ och Ejflu — Utgifter som undantagits från finansiering — Betalningar som verkställts av Tyskland — Finansiell schablonkorrigering som tillämpas på grund av att centrala kontroller inte gjorts tillräckligt ofta — skyldighet att varje år beräkna och redovisa räntor — Artiklarna 31 och 32 i förordning (EG) nr 1290/2005 — Artikel 6 h i förordning (EG) nr 885/2006 — Motiveringsskyldighet — Proportionalitet).....	28
2019/C 213/28	Mål T-737/17: Tribunalens dom av den 30 april 2019 — Wattiau mot parlamentet (Personalmål — Social trygghet — RCAM — Ersättning för vårdkostnader — Överenskommelse som ingåtts bland annat mellan unionen, Luxemburg och Entente des hôpitaux luxembourgeois angående prissättning av sjukhusvård som erhålls av de som är anslutna till RCAM — Invändning om rättsstridighet — Principen om icke-diskriminering på grund av nationalitet — Artikel 18 första stycket FEUF — Artiklarna 20 och 21 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Artikel 39 i de gemensamma bestämmelserna avseende sjukförsäkring för tjänstemännen i Europeiska unionen)	29
2019/C 213/29	Mål T-136/18: Tribunalens dom av den 30 april 2019 — Kuota International mot EUIPO — Sintema Sport (K) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärket K — Absolut ogiltighetsgrund — Ond tro — Artikel 59.1 b i förordning 2017/1001).....	30
2019/C 213/30	Mål T-152/18 — T-155/18: Tribunalens dom av den 7 maj 2019 — Sona Nutrition mot EUIPO– Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA) (Unionsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-figurmärkena SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — Äldre nationella ordmärke MULTIPLUS — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001).....	31

2019/C 213/31	Mål T-214/18: Tribunalens dom av den 30 april 2019 — Briois mot parlamentet (Immunitet och privilegier — Ledamot av Europaparlamentet — Beslut att häva parlamentarisk immunitet — Koppling till ämbetet som parlamentsledamot — Likabehandling — Principen om god förvaltningssed — Rätten till försvar — Utomobligatoriskt ansvar).....	32
2019/C 213/32	Mål T-271/18: Tribunalens dom av den 6 maj 2019 — Mauritsch mot INEA (Personalmål — Kontraktsanställda — Visstidsanställning — Sökanden tackade inledningsvis nej till erbjudandet om förlängning av avtalet — Avsked — Rätt till arbetslöshetsersättning nekades — Skadeståndsansvar).....	32
2019/C 213/33	Mål T-407/18: Tribunalens dom av den 7 maj 2019 — WP mot EUIPO (Personalmål — Tillfälligt anställda — Tidsbegränsat anställningsavtal — Beslut att inte förnya avtalet — Uppenbart oriktig bedömning — Omsorgsplikt — Likabehandling — Regeln om överensstämmelse mellan ansökan och klagomålet).....	33
2019/C 213/34	Mål T-423/18: Tribunalens dom av den 7 maj 2019 — Fissler mot EUIPO (vita) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet vita — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Beskrivande karaktär — Begreppet egenskap — Namn på en färg — Artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001).....	34
2019/C 213/35	Mål T-558/18: Tribunalens dom av den 30 april 2019 — Lupu mot EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-figurmärket Djili DS — Äldre nationellt ordmärke DJILI — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 a och b i förordning (EU) 2017/1001).....	34
2019/C 213/36	Mål T-353/18: Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — Promeco mot EUIPO — Aerts (kärll) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring — Anledning saknas att döma i saken) .	35
2019/C 213/37	Mål T-381/18: Tribunalens beslut av den 29 april 2019 — Engel mot EUIPO — F. Engel (ENGEL) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallande av invändning — Anledning saknas att döma i saken).....	36
2019/C 213/38	Mål T-495/18: Tribunalens beslut av den 29 april 2019 — Dermatest mot EUIPO (DERMATEST) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet DERMATEST — Avslag på registreringsansökan — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken).....	37
2019/C 213/39	Mål T-530/18: Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — Rumänien mot kommissionen ("Talan om ogiltigförklaring — EGFJ och Ejflu — Kommissionens genomförandebeslut — Delgivning till adressaten — Offentliggörande av beslutet i Europeiska unionens officiella tidning — Tidsfrist för väckande av talan — Den tidpunkt då fristen börjar löpa — Talan väcks för sent — Avvisning").....	37
2019/C 213/40	Mål T-145/19 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 2 maj 2019 — Jap Energéticas och Medioambientales mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Miljö — Finansiellt instrument för miljön (Life) — Projekt LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Återkrav av utbetalda belopp — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte).....	38
2019/C 213/41	Mål T-114/19: Överklagande ingett den 20 februari 2019 — Pavel mot EUIPO — bugatti (B).....	39
2019/C 213/42	Mål T-190/19: Talan väckt den 4 april 2019 — BF mot kommissionen.....	40
2019/C 213/43	Mål T-196/19: Talan väckt den 4 april 2019 — AZ mot kommissionen.....	41

2019/C 213/44	Mål T-198/19: Talan väckt den 4 april 2019 — BA mot kommissionen	42
2019/C 213/45	Mål T-200/19: Talan väckt den 5 april 2019 — BB mot kommissionen	44
2019/C 213/46	Mål T-201/19: Talan väckt den 5 april 2019 — BC mot kommissionen	45
2019/C 213/47	Mål T-205/19: Talan väckt den 5 april 2019 — BD mot kommissionen	47
2019/C 213/48	Mål T-210/19: Talan väckt den 5 april 2019 — Società Agricola Tenuta di Rimale m.fl. mot kommissionen	48
2019/C 213/49	Mål T-231/19: Talan väckt den 8 april 2019 — Klöckner Pentaplast mot kommissionen	49
2019/C 213/50	Mål T-232/19: Talan väckt den 8 april 2019 — H&R Ölwerke Schindler mot kommissionen	50
2019/C 213/51	Mål T-233/19: Talan väckt den 9 april 2019 — Infineon Technologies Dresden mot kommissionen	52
2019/C 213/52	Mål T-234/19: Talan väckt den 9 april 2019 — Infineon Technologies mot kommissionen	53
2019/C 213/53	Mål T-237/19: Talan väckt den 8 april 2019 — GTP mot kommissionen	54
2019/C 213/54	Mål T-238/19: Talan väckt den 9 april 2019 — Wepa Hygieneprodukte m.fl. mot kommissionen	55
2019/C 213/55	Mål T-240/19: Överklagande ingett den 9 april 2019 — A9.com mot EUIPO (Formen på en ringklocksikon)	56
2019/C 213/56	Mål T-246/19: Talan väckt den 10 april 2019 — Kambodja och CRF mot kommissionen	57
2019/C 213/57	Mål T-248/19: Talan väckt den 12 april 2019 — Bilde mot parlamentet	58
2019/C 213/58	Mål T-251/19: Talan väckt den 15 april 2019 — Wieland-Werke mot kommissionen	59
2019/C 213/59	Mål T-252/19: Talan väckt den 15 april 2019 — Pech mot rådet	60
2019/C 213/60	Mål T-253/19: Talan väckt den 15 april 2019 — BG mot parlamentet	62
2019/C 213/61	Mål T-260/19: Talan väckt den 12 april 2019 — Al-Tarazi mot rådet	62
2019/C 213/62	Mål T-268/19: Talan väckt den 22 april 2019 — Imagina Media Audiovisual m.fl. mot kommissionen	63
2019/C 213/63	Mål T-269/19: Talan väckt den 22 april 2019 — Imagina Media Audiovisual mot kommissionen	65
2019/C 213/64	Mål T-270/19: Överklagande ingett den 23 april 2019 — Amazon Technologies mot EUIPO (ring)	66

2019/C 213/65	Mål T-272/19: Talan väckt den 25 april 2019 — TO mot Europeiska utrikestjänsten.....	67
2019/C 213/66	Mål T-274/19: Överklagande ingett den 24 april 2019 — Target Ventures Group mot EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)	68
2019/C 213/67	Mål T-275/19: Talan väckt den 24 april 2019 — PNB Banka m.fl. mot ECB	69
2019/C 213/68	Mål T-277/19: Talan väckt den 26 april 2019 — BK mot Europeiska stödkontoret för asylfrågor (EASO).....	71
2019/C 213/69	Mål T-278/19: Överklagande ingett den 26 april 2019 — Aurora mot växtsortsmyndigheten — SESVanderhave (M 02205).....	71
2019/C 213/70	Mål T-280/19: Talan väckt den 30 april 2019 — Highgate Capital Management mot kommissionen	73
2019/C 213/71	Mål T-281/19: Överklagande ingett den 30 april 2019 — Cypern mot EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)	74
2019/C 213/72	Mål T-282/19: Överklagande ingett den 30 april 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mot EUIPO — Filotas Bellas & Yios ((Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927).....	75
2019/C 213/73	Mål T-285/19: Talan väckt den 2 maj 2019 — SGI Studio Galli Ingegneria mot kommissionen.....	76
2019/C 213/74	Mål T-286/19: Talan väckt den 3 maj 2019 — Azarov mot rådet.....	78
2019/C 213/75	Mål T-288/19: Överklagande ingett den 3 maj 2019 — Divaro mot EUIPO — Grendene (IPANEMA)	79
2019/C 213/76	Mål T-290/19: Överklagande ingett den 3 maj 2019 — Stada Arzneimittel mot EUIPO (Återgivning av två böjda röda linjer som är placerade på varandra)	80
2019/C 213/77	Mål T-259/19: Talan väckt den 3 maj 2019 — Klymenko mot rådet	80
2019/C 213/78	Mål T-296/19: Överklagande ingett den 6 maj 2019 — Sumol + Compal Marcas mot EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)	82
2019/C 213/79	Mål T-508/18: Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — OLX mot EUIPO — Stra (STRADIA)	83
2019/C 213/80	Mål T-543/18: Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — XK mot kommissionen	83
2019/C 213/81	Mål T-546/18: Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — XM m.fl. mot kommissionen	83
2019/C 213/82	Mål T-570/18: Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — YQ mot kommissionen	84
2019/C 213/83	Mål T-571/18: Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — YR mot kommissionen	84
2019/C 213/84	Mål T-572/18: Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — YS mot kommissionen.....	84
2019/C 213/85	Mål T-746/18: Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — Bronckers mot kommissionen.....	85

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH
ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2019/C 213/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 206, 17.6.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 187, 3.6.2019

EUT C 182, 27.5.2019

EUT C 172, 20.5.2019

EUT C 164, 13.5.2019

EUT C 155, 6.5.2019

EUT C 148, 29.4.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 7 december 2018 av Michal Harvilik — HYDRA av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 25 september 2018 i mål T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA mot Republiken Tjeckien och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna

(Mål C-768/18 P)

(2019/C 213/02)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Klagande: Michal Harvilik — HYDRA (ombud: A. Wagner, avocat)

Övriga parter i målet: Republiken Tjeckien och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna

Domstolen (sjunde avdelningen) slog i beslut av den 19 mars 2019 fast att överklagandet inte kan tas upp till prövning.

Överklagande ingett den 14 februari 2019 av China Construction Bank Corp. av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 6 december 2018 i mål T-665/17, China Construction Bank mot EUIPO

(Mål C-115/19)

(2019/C 213/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: China Construction Bank Corp. (ombud A. Carboni, J. Gibbs, Solicitors)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Groupement des cartes bancaires

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 6 december 2018 i mål T-665/17,
- i första hand, slutligt avgöra målet avseende artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 ⁽¹⁾ eller i andra hand, återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta EUIPO och eventuella intervenienter i detta överklagande att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för klaganden för detta förfarande och förfarandet vid tribunalen i mål T-665/17.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande tre grunder till stöd för överklagandet av den angripna domen, vilka består i att tribunalen:

1. åsidosatte artikel 8.1 b i förordning 2017/1001, och
2. underlät att motivera skälen till att det äldre varumärke som intervenienten åberopade (nedan kallat det äldre varumärket) hade förhöjd särskiljningsförmåga avseende "finansiella tjänster, monetära tjänster, bankrörelse", och/eller
3. tolkade omständigheterna felaktigt både vid bedömningen av det äldre varumärket och det omstridda varumärket och när den fastställde att det äldre varumärket hade förhöjd särskiljningsförmåga.

Klagandens grund avseende åsidosättande av artikel 8.1 b kan vidare delas upp i att tribunalen gjorde följande fel vid prövningen av målet:

1. tribunalen beaktade att det äldre varumärket var känt när den i det första steget bedömde huruvida varumärkena liknade varandra och när den gjorde en helhetsbedömning av risken för förväxling, vilket var felaktigt och resulterade i en otillåten "dubbelräkning".
2. tribunalen behandlade både det äldre varumärket och det omstridda varumärket som om de huvudsakligen var ordmärken och beaktade inte att de var figurmärken, vilket negativt påverkade bedömningen både av den visuella och den fonetiska likheten mellan de aktuella varumärkena och den betydelse som skulle tillmätas vart och ett av dem,
3. tribunalen gjorde flera fel när den angav tjänsterna i klass 36, för vilka den fann att det äldre varumärket var känt och således hade särskiljningsförmåga, och
4. tribunalen underlät att göra en riktig helhetsbedömning av risken för förväxling mellan det äldre varumärket och det omstridda varumärket, både som en följd av ovannämnda fel och som en följd av att tribunalen inte beaktade andra viktiga omständigheter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1).

Överklagande ingett den 14 februari 2019 av Gregor Schneider av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 4 december 2018 i mål T-560/16, Gregor Schneider mot Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO)

(Mål C-116/19 P)

(2019/C 213/04)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Gregor Schneider (Ombud: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1. upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal (fjärde avdelningen) den 4 december 2018 i mål T-560/16 i dess helhet,
2. besluta i enlighet med klagandens yrkanden i nämnda förfarande, och således

upphäva det beslut som meddelades av EUIPO (dåvarande harmoniseringskontoret) den 2 oktober 2014, genom vilket klaganden omplacerades från avdelningen för internationellt samarbete och rättsliga frågor till operativa avdelningen,

i andra hand: efter upphävande av ovan nämnda dom återförvisa målet till tribunalen, och

3 förplikta EUIPO att ersätta samtliga rättegångskostnader, såväl de kostnader som uppkommit vid Europeiska unionens tribunal som de kostnader som föranleds av överklagandet till Europeiska unionens domstol.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande har klaganden åberopat nio grunder.

För det första gjorde tribunalen i den överklagade domen en felaktig tolkning av regeln om överensstämmelse mellan ett klagomål enligt artikel 91.2 i tjänsteföreskrifterna och det därpå följande överklagandet, då den med hänvisning till regeln om överensstämmelse avvisade en grund som klaganden vid den tidpunkt då klagomålet ingavs överhuvudtaget inte hade haft möjlighet att åberopa, eftersom han då ännu inte hade tilldelats några arbetsuppgifter.

För det andra gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av kriterierna för huruvida det förekommit maktmissbruk, genom att fastställa en rättslig princip enligt vilken det inte kan vara fråga om maktmissbruk när en omplaceringsåtgärd inte har befunnits vara oförenlig med tjänstens intresse. Denna princip kan inte vara korrekt, eftersom den skulle innebära att i princip alla

situationer i vilka administrationen åberopar ett trovärdigt intresse för tjänsten skulle uteslutas från de fall där det föreligger ett maktmissbruk, utan att administrationen egentligen strävar efter att tillgodose detta intresse. Det är just sådana fall av intelligent konstruerat maktmissbruk som inte generellt ska undgå domstolsprövning genom en så allmänt formulerad rättslig princip.

För det tredje gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning när den tolkade begäran om att få tillfälle att yttra sig, som säkerställer klagandens rätt att bli hörd, som även är stadfäst i artikel 41.1 jämförd med artikel 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att den ansåg att det endast är nödvändigt att ge en part tillfälle att yttra sig när en riktad individuell åtgärd enligt myndighetens mening kan missgynna den berörda personen. Att ges tillfälle att yttra sig och rätten att bli hörd syftar emellertid just till att lyfta fram åsikter och konsekvenser av planerade beslut, som myndigheten ännu inte själv har beaktat.

För det fjärde åsidosatte tribunalen åtskilliga gånger klagandens rätt att bli hörd, genom att bland annat ignorera de nya bevis som i enlighet med artikel 85.3 i tribunalens rättegångsregler ingavs vid den muntliga förhandlingen och underlåta att beakta det vittne som åberopades till stöd för dessa bevis eller att fatta ett beslut i enlighet med artikel 85.4 i nämnda rättegångsregler. Tribunalen åsidosatte också klagandens rätt att bli hörd, i och med att den inte hörde de vittnen som åberopades redan i överklagandet och samtidigt förbrådde klaganden för att denne inte lade fram bevisning.

Därmed åsidosatte tribunalen, för det femte, även grundläggande principer för en rättvis rättegång i enlighet med lag i den mening som avses i artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, vilket medför att verkan av det rättsliga skyddet kan ifrågasättas.

För det sjätte missuppfattade tribunalen vid flera tillfällen de faktiska omständigheterna.

För det sjunde åberopar klaganden en bristfällig utredning av de faktiska förhållandena, för det åttonde en bristande motivering och för det nionde ett åsidosättande av logikens regler.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 27 februari 2019 — MG och NH mot Germanwings GmbH

(Mål C-190/18)

(2019/C 213/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Sökande: MG och NH

Svarande: Germanwings GmbH

Tolkningsfråga

Kan rätt till kompensation enligt artikel 7 i förordning nr 261/2004 ⁽¹⁾ också föreligga när en passagerare missar en direkt anslutande flygning på grund av en relativt liten försening i förhållande till den planerade ankomsttiden, vilket orsakar en försening på drygt tre timmar till den slutliga bestämmelseorten, när de båda flygningarna utförts av olika lufttrafikföretag och bokningsbekräftelsen skickats av ett resebolag som sammanställt flygningarna för sina kunder?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 11 mars 2019 — Promociones Oliva Park S.L. mot Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

(Mål C-220/19)

(2019/C 213/06)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Parter i det nationella målet

Klagande: Promociones Oliva Park S.L.

Motpart: Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 1.2 i direktiv 2008/118 ⁽¹⁾ tolkas så att den utgör hinder för en skatt som IVPEE, som formellt sett är en direkt skatt men som med hänsyn till dess verkliga karaktär i själva verket är en indirekt skatt som inte har något särskilt ändamål utan enbart syftar till att få in skatteintäkter, och att dess kvalificering i den nationella rätten inte kan ges företräde framför tolkningen av unionsrätten, vilket styrs av den rättsliga regleringens syften och bygger på skattens objektiva kännetecken?

- 2) Har IVPEE, trots att den betecknas som en miljöskatt, i huvudsak ett skattemässigt syfte genom att den tas ut på elproduktion och inmatning av el till elnätet på samma sätt oberoende av dess intensitet eller miljöpåverkan, med åsidosättande av artiklarna 1, 3.1, 3.2 och 3.3 a, den sistnämnda jämförd med artikel 2 k, i direktiv 2009/28/EG^(?)?
- 3) Ska principen om fri konkurrens och främjande av energi från förnybara energikällor tolkas så att den utgör hinder för IVPEE, genom att denna skatt behandlar energi från icke-förnybara källor och energi från förnybara källor lika i skattemässigt hänseende, vilket innebär att den sistnämnda energin diskrimineras och att det stödssystem som föreskrivs i artikel 2 k och motsvarande bestämmelser i direktiv 2009/28/EG åsidosätts?
- 4) Utgör principen om fri konkurrens och artiklarna 32, 33 och 34 (KAPITEL VIII, ORGANISATION AV TILLTRÄDE TILL SYSTEMET) i direktiv 2009/72/EG^(?) hinder för IVPEE, genom att den anses medge en positiv särbehandling av icke-inhemska elproducenter, till men för de spanska producenterna, och därmed snedvrider den inre marknaden för el och tillträde till nätet?

(¹) Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 2009, s. 12).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 2009, s. 16).

(³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 14 mars 2019 — DX

(Mål C-227/19)

(2019/C 213/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i det nationella målet

Klagande: DX

Motpart: Bürgermeister der Stadt Graz

Ytterligare deltagare i förbandet: Finanzpolizei

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 56 FEUF samt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG⁽²⁾ tolkas så, att de utgör hinder för nationella bestämmelser som föreskriver mycket höga böter för överträdelse av formella förpliktelser vid gränsöverskridande utstationering av arbetstagare, såsom underlåtelse att bevara lönebesked eller göra en anmälan till den centrala koordinationsmyndigheten, det vill säga höga minimiböter som utgår kumulativt för respektive berörd arbetstagare?

- 2) För det fall den första frågan inte besvaras jakande:

Ska artikel 56 TEUF samt direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU då tolkas så, att de utgör hinder för att påföra kumulativa böter utan absoluta maximigränser för överträdelser av formella förpliktelser vid gränsöverskridande utstationering av arbetstagare?

(¹) EGT L 18, 1997, s. 1.

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informations-systemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 2014, s. 11).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative (Luxemburg) den 20 mars 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg mot B

(Mål C-245/19)

(2019/C 213/08)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative

Parter i det nationella målet

Klagande: État du Grand-duché de Luxembourg

Motpart: B

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 7, 8 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eventuellt jämförda med artikel 47 i nämnda stadga, tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats nationella lagstiftning som inom ramen för förfarandet för utbyte av upplysningar på begäran, som införts för att bland annat genomföra rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/99/EEG (¹), innebär att den tredje part som innehar upplysningarna inte i något fall kan överklaga, inbegripet via domstol, ett beslut där den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ålägger denna tredje part att inkomma med upplysningar till myndigheten, i syfte att efterkomma en begäran om utbyte av upplysningar från en annan medlemsstat?

- 2) Om svaret på den första frågan är jakande: Ska artikel 1.1 och artikel 5 i direktiv 2011/16, i förekommande fall med beaktande av utvecklingen av tolkningen av artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter, tolkas så, att en begäran om utbyte av upplysningar, tillsammans med ett beslut om föreläggande som antagits av den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten, uppfyller kriteriet "kan antas vara relevant" om den begärande medlemsstaten anger den berörda skattebetalarens identitet, den tidsperiod som omfattas av undersökningen i den begärande medlemsstaten och identiteten för innehavaren av upplysningarna i fråga, samtidigt som den begärande medlemsstaten begär upplysningar om avtal och tillhörande fakturor och betalningar vilka inte preciseras men som avgränsas av de kriterier som avser, för det första, att avtalen har ingåtts av den som innehar de identifierade upplysningarna, för det andra, att avtalen är tillämpliga under de beskattningsår som omfattas av den undersökning som myndigheterna i den begärande staten genomför, och, för det tredje, att avtalen har en koppling till den berörda skattebetalaren?

(¹) EUT L 64, 2011, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative (Luxemburg) den 20 mars 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg mot B, C, D, F.C.

(Mål C-246/19)

(2019/C 213/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative

Parter i det nationella målet

Klagande: État du Grand-duché de Luxembourg

Motparter: B, C, D, F.C.

Övrig part: A

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 7, 8 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eventuellt jämförda med artikel 47 i nämnda stadga, tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats nationella lagstiftning som inom ramen för förfarandet för utbyte av upplysningar på begäran, som införts för att bland annat genomföra rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/99/EEG (¹), innebär att den tredje part som innehar upplysningarna inte i något fall kan överklaga, inbegripet via domstol, ett beslut där den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ålägger denna tredje part att inkomma med upplysningar till myndigheten, i syfte att efterkomma en begäran om utbyte av upplysningar från en annan medlemsstat?

2. Om svaret på den första frågan är jakande: Ska artikel 1.1 och artikel 5 i direktiv 2011/16, i förekommande fall med beaktande av utvecklingen av tolkningen av artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter, tolkas så, att en begäran om utbyte av upplysningar, tillsammans med ett beslut om föreläggande som antagits av den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten, uppfyller kriteriet "kan antas vara relevant" om den begärande medlemsstaten anger den berörda skattebetalarens identitet, den tidsperiod som omfattas av undersökningen i den begärande medlemsstaten och identiteten för innehavaren av upplysningarna i fråga, samtidigt som den begärande medlemsstaten begär upplysningar om bankkonton och finansiella tillgångar vilka inte preciseras men som avgränsas av de kriterier som avser, för det första, att de finns hos den som innehar de identifierade upplysningarna, för det andra, de beskattningsår som omfattas av den undersökning som myndigheterna i den begärande staten genomför, och, för det tredje, att avtalen har en koppling till den berörda skattebetalaren?

(¹) EUT L 64, 2011, s. 1.

Talan väckt den 20 mars 2019 — Europeiska kommissionen mot Republiken Cypern

(Mål C-248/19)

(2019/C 213/10)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och E. Manhaeve)

Svarande: Republiken Cypern

Sökandens yrkanden

- Sökanden yrkar att domstolen ska fastställa att Republiken Cypern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3, 4, 10 och 15 i direktiv 91/271/EEG (¹) om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse samt bilaga I till detta direktiv
- genom att inte säkerställa att det finns ledningsnät i 31 tätorter (Aradíppou, Ýpsonas, Dáli, Varoklini, Derýneia, Sotira, Xylofagou, Pervolia, Kolossi, Pólis Chrysochous, Livádia, Dhromolaxia, Pera Chorío-Nisou, Liopétri, Avgórou, Paliometochó, Kíti, Frénaros, Ormeidaia, Kokkinotrimithiá, Trachóni, Episkopi, Xylotymbou, Páno Polemídia, Pyla, Lýmpia, Parekklísha, Kakopetria, Achna, Meneou och Pyrgos), såsom föreskrivs i artikel 3 i direktiv [91/271/EEG] samt punkt A i bilaga I till detta direktiv, och

genom att inte säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse i dessa tätorter som leds in i ledningsnätet före utsläpp undergår sekundär rening eller motsvarande rening, såsom föreskrivs i artiklarna 4, 10 och 15 i direktiv [91/271/EEG] och i punkterna B och D i bilagan till detta direktiv,

och att domstolen ska

— förplikta Republiken Cypern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Eftersom det inte finns ett integrerat och ändamålsenligt ledningsnät har Republiken Cypern inte iakttagit tidsfristen den 31 december 2012 som slås fast i direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, (såsom denna förlängts i fördraget om Republiken Cyperns anslutning till Europeiska unionen), vad gäller ihopsamling (artikel 3) och, följaktligen, vad gäller den sekundära behandlingen av avloppsvatten (artikel 4), och vad gäller infrastruktur och övervakningen av denna behandling (artiklarna 10 och 15), i 4 tätorter med mer än 10 000 personekvivalenter.
2. Eftersom det inte finns ett integrerat och ändamålsenligt ledningsnät har Republiken Cypern inte iakttagit tidsfristen den 31 december 2012 som slås fast i direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (såsom denna förlängts i fördraget om Republiken Cyperns anslutning till Europeiska unionen), vad gäller ihopsamling (artikel 3) och, följaktligen, vad gäller den sekundära behandlingen av avloppsvatten (artikel 4), och vad gäller infrastruktur och övervakningen av denna behandling (artiklarna 10 och 15), i 27 tätorter med mellan 2 000 och 10 000 personekvivalenter.

(¹) Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 1991, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichts Wien (Österrike) den 26 mars 2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG

(Mål C-256/19)

(2019/C 213/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wien

Parter i det nationella målet

Klagande: S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Motpart: Magistrat der Stadt Wien

Övrig deltagare i rättegången: Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 47 i stadgan samt effektivitetsprincipen åtminstone när det gäller en nationell rättsordning, i vilken det i författningen föreskrivs en grundläggande rätt till fördelning av mål enligt på förhand fastställda allmänna regler i syfte att säkerställa domstolarnas oberoende och opartiskhet, tolkas så, att lagstiftaren är skyldig att säkerställa att denna grundläggande garanti är effektiv och inte enbart teoretisk?

- 1 a) Kompletterande fråga: Om fråga 1 besvaras nekande:

Medför artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 47 i stadgan samt effektivitetsprincipen några garantiförpliktelser för lagstiftaren i en nationell rättsordning där det i författningen föreskrivs en grundläggande rätt till en fast fördelning av mål och i så fall vilka?

- 1 b) Kompletterande frågor: Om fråga 1 besvaras jakande:

1b - 1) Medför artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 47 i stadgan samt effektivitetsprincipen, åtminstone i en nationell rättsordning där det i författningen föreskrivs en grundläggande rätt till en fast fördelning av mål, en skyldighet att underlåta att beakta en anvisning respektive ett agerande som rör tilldelningen av ett mål till en domare genom ett organ som saknar behörighet enligt lag när det gäller denna anvisning respektive detta agerande?

1b - 2) Medför artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 47 i stadgan samt effektivitetsprincipen, åtminstone i en nationell rättsordning där det i författningen föreskrivs en grundläggande rätt till en fast fördelning av mål, att ett organ som är behörigt att tilldela mål enligt den interna arbetsordningen endast får beviljas ett på förhand fastställt snävt handlingsutrymme för beslut om tilldelning?

- 2) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 47 i stadgan samt effektivitetsprincipen åtminstone när det gäller en nationell rättsordning, i vilken det i författningen föreskrivs en grundläggande rätt till fördelning av mål enligt på förhand fastställda allmänna regler i syfte att säkerställa domstolarnas oberoende och opartiskhet, tolkas så, att en domare som hyser tvivel 1) huruvida den interna fördelningen av mål är lagenlig, respektive 2) huruvida ett beslut genom vilket den interna fördelningen av mål genomförs är lagenligt, vilket direkt påverkar denna domares tjänstgöring (särskilt beslut om tilldelning av mål), måste kunna inge ett rättsmedel (vilket framför allt inte får medföra någon finansiell belastning för domaren) till en annan domstol som har full behörighet att pröva huruvida den rättsakt som betecknats som lagstridig är lagenlig?

Om denna fråga besvaras nekande: Finns det andra villkor som lagstiftaren ska garantera, genom vilka säkerställs att det är möjligt för en domare att säkra ett lagenligt iakttagande av de lagstadgade (särskilt domstolsinterna) villkoren för fördelning av mål som berör denne?

- 3) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 47 i stadgan samt effektivitetsprincipen åtminstone när det gäller en nationell rättsordning, i vilken det i författningen föreskrivs en grundläggande rätt till fördelning av mål enligt på förhand fastställda allmänna regler i syfte att säkerställa domstolarnas oberoende och opartiskhet, tolkas så att en part i ett mål som hyser tvivel 1) huruvida en bestämmelse angående den interna fördelningen av mål som har prejudicerande verkan på avgörandet av dennes förfarande är lagenlig, respektive 2) huruvida tilldelningen av detta mål till en viss domare är lagenlig, redan innan målet har avgjorts måste kunna inge ett rättsmedel (som inte medför någon orimlig finansiell belastning) till en annan domstol som har full behörighet att pröva huruvida den rättsakt som betecknats som lagstridig är lagenlig?

Om denna fråga besvaras nekande: Finns det andra villkor som lagstiftaren ska garantera för att säkerställa att det är möjligt för en part att säkra ett lagenligt iakttagande av sin grundläggande rätt till en behörig domstol redan innan målet har avgjorts?

- 4) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 47 i stadgan samt effektivitetsprincipen åtminstone när det gäller en nationell rättsordning, i vilken det i författningen föreskrivs en grundläggande rätt till fördelning av mål enligt på förhand fastställda allmänna regler i syfte att säkerställa domstolarnas oberoende och opartiskhet, tolkas så att den interna fördelningen av mål och dokumentationen av inkommande akter är så öppen och begripligt utformad att en domare eller en part utan särskilda insatser kan kontrollera huruvida villkoren för den interna tilldelningen av mål har iakttagits vid den konkreta tilldelningen av mål till en domare eller till en viss domarpanel?

Om denna fråga besvaras nekande: Finns det andra villkor som lagstiftaren ska garantera för att säkerställa att det är möjligt för en domare eller en part att erhålla kännedom om huruvida tilldelningen av ett visst mål är lagenlig?

- 5) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 47 i stadgan samt effektivitetsprincipen åtminstone när det gäller en nationell rättsordning, i vilken det i författningen föreskrivs en grundläggande rätt till fördelning av mål enligt på förhand fastställda allmänna regler i syfte att säkerställa domstolarnas oberoende och opartiskhet, tolkas så att parterna och domaren i ett mål utan egna särskilda insatser ska kunna förstå innehållet i bestämmelserna om tilldelning av mål samt på detta sätt kunna kontrollera huruvida tilldelningen av målet till en domare eller till en viss domarpanel är lagenlig?

Om denna fråga besvaras nekande: Finns det andra villkor som lagstiftaren ska garantera för att säkerställa att det är möjligt för en domare eller en part att erhålla kännedom om huruvida tilldelningen av ett visst mål är lagenlig?

- 6) Vilka skyldigheten har en domare att vidta handlingar mot bakgrund av dennes unionsrättsliga skyldighet att beakta de unionsrättsliga krav som uppställs på förfarandet som åläggs att utföra en handling som strider mot unionsrätten och parternas rättigheter genom en rättsakt som denne inte kan bestrida (vid domstol eller utanför domstol)?

**Överklagande ingett den 3 april 2019 av Andrew Clarke av det beslut som tribunalen (femte avdelningen)
meddelade den 25 mars 2019 i mål T-731/18, Clarke mot kommissionen**

(Mål C-284/19 P)

(2019/C 213/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Andrew Clarke (ombud: E. Lock, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— återförvisa målet till tribunalen för ny prövning mot bakgrund av det som fastställts av EU-domstolen,

- fastställa att följande sker senast den 12 april 2019 (eller ett annat datum som kan omfattas av den perioden som avses i artikel 50 FEUF),
  - a) tribunalen prövar den tillämpningen i enlighet med en tidsram och på ett sådant sätt att den kan avgöra målet slutligt i det hänseendet
  - b) kommissionen, såsom en interimistisk åtgärd överlämnar ett motiverat yttrande till Förenade kungariket, i vilket den klargör sin ställning avseende den överträdelse av unionsrätten som framgår av dess skrivelse till klaganden den 25 oktober 2018,
- fastställa att parterna har rätt att vända sig till tribunalen för vidare vägledning i den mån det är lämpligt, och
- förplikta kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden en grund.

Tribunalen missförstod i sitt beslut av den 25 mars 2019 klagandens yrkande i ansökan och fann felaktigt att klaganden inte hade tale rätt och att den inte hade behörighet att fatta ett sådant beslut.

Klaganden har inte yrkat att kommissionen ska inleda ett fördragsbrottsförfarande mot Förenade kungariket (UK). Klaganden har yrkat att två kommissionsbeslut ska ogiltigförklaras. Tribunalen har tagit fel på ett av dessa beslut. Den rättspraxis som tribunalen har hänvisat till i detta hänseende underbygger antingen inte den åsikt som den är avsedd att stödja eller är inte relevant. Klaganden gör i första hand gällande att han har rätt att begära ogiltigförklaring av besluten i den mån de riktar sig mot honom och/eller berör honom direkt och individuellt. Klaganden gör i andra hand gällande att han har rätt att väcka talan enligt artikel 265 FEUF, eftersom kommissionen har underlåtit att vidta åtgärder genom att inte överlämna ett motiverat yttrande till UK i enlighet med den skyldighet som åligger kommissionen enligt artikel 258 FEUF första stycket då kommissionen i det andra beslutet underförstått godtog att UK hade gjort sig skyldig till en överträdelse av unionsrätten då den däri beaktade sitt utrymme för skönmässig bedömning enligt artikel 258 andra stycket. Eftersom klaganden anser att det motiverade yttrandet även borde rikta sig till honom och/eller berör honom direkt och individuellt, har han även rätt att ansöka om föreläggande eller interimistiska åtgärder avseende hans talan enligt artikel 265 FEUF.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Trnave (Slovakien) den 9 april 2019 — RN mot Home Credit Slovakia a.s.

(Mål C-290/19)

(2019/C 213/13)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Trnave

Parter i det nationella målet

Klagande: RN

Motpart: Home Credit Slovakia a.s.

Tolkningsfråga

Ska artikel 10.[2] g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG ⁽¹⁾ av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG tolkas så, att ett konsumentkreditavtal uppfyller kravet i denna bestämmelse, om den effektiva räntan anges i avtalet med ett intervall mellan två värden (från — till) och inte med någon exakt procentsats?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 133, s. 66.

Talan väckt den 11 april 2019 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-298/19)

(2019/C 213/14)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Konstantinidis och E. Manhaeve)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa domstolens dom av den 23 april 2015 i mål C-149/14, kommissionen/Republiken Grekland ⁽¹⁾,

- förplikta Republiken Grekland att erlägga den föreslagna sanktionsavgiften, som uppgår till 23 753,25 euro för varje dags förse-ning av genomförandet av domen i målet C-149/14, räknat från den dag då domen i nämnda mål avkunnades till den dag då domen i samma mål genomförs,
- förplikta Republiken Grekland att erlägga ett schablonbelopp per dag som uppgår till 2 639,25 euro från den dag då domen i mål C-149/14 avkunnades till den dag då domen i förevarande mål avkunnas eller till den dag då domen i mål C-149/14 genomförs, om det sker vid en tidigare tidpunkt och, förutsatt att ovannämnda belopp inte är högre än detta, förplikta samma medlemsstat att erlägga ett lägsta schablonbelopp på 1 310 000 euro,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Enligt artikel 260.1 FEUF är Republiken Grekland skyldig att vidta nödvändiga åtgärder för att följa domstolens dom i mål C-149/14. Republiken Grekland har emellertid underlåtit att vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa domslutet i domen i nämnda mål. Republiken Grekland har inte infört några åtgärdsprogram med avseende på känsliga områden som kännetecknas av förekomsten av ytvatten och grundvatten som förorenats av nitrater från jordbruket. Kommissionen har således beslutat att väcka talan vid domstolen.
2. Kommissionen yrkar genom sin talan att domstolen ska förplikta Republiken Grekland att erlägga ett schablonbelopp per dag som uppgår till 2 639,25 euro och en sanktionsavgift per dag som uppgår till 23 753,25 euro. Schablonbeloppet och sanktionsavgiften har beräknats med beaktande av åsidosättandets omfattning och varaktighet samt av att de ska ha avskräckande verkan i förhållande till medlemsstatens ekonomiska kapacitet.

(¹) EU:C:2015:264.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Torino (Italien) den 11 april 2019 —
Techbau SpA mot Azienda Sanitaria Locale AL**

(Mål C-299/19)

(2019/C 213/15)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Torino

Parter i det nationella målet

Klagande: Techbau SpA

Motpart: Azienda Sanitaria Locale AL

Tolkningsfråga

Utgör artikel 2.1 a i direktiv 2000/35/EG ⁽¹⁾ hinder för nationella bestämmelser, såsom artikel 2.1 a i lagstiftningsdekret nr 231 av den 9 oktober 2002, som utesluter byggentreprenadkontrakt, både offentliga och privata sådana, och i synnerhet sådana offentliga byggentreprenadkontrakt som avses i direktiv 93/37/EEG ⁽²⁾, från begreppet ”handelstransaktion” — i betydelsen avtal som ”uteslutande eller huvudsakligen leder till leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster mot ersättning” — och därmed utesluter sådana kontrakt från bestämmelsens tillämpningsområde?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (EGT L 200, 2000, s. 35).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/37/EEG om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader (EGT L 199, 1993, s. 54).

Talan väckt den 12 april 2019 — Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien

(Mål C-305/19)

(2019/C 213/16)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Ondrůšek, K. Talabér-Ritz)

Svarande: Republiken Tjeckien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Tjeckien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾ av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda genom att inte säkerställa att energicertifikat anslås i byggnader som har en total användbar golvyta på över 500 m² och som ofta besöks av allmänheten och för vilka ett energicertifikat utfärdats enligt artikel 12.1 i det direktivet, och
- förplikta Republiken Tjeckien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Enligt artikel 13.2 i direktiv 2010/31/EU ska energicertifikatet visas på en framträdande plats som är klart synlig för allmänheten om en total användbar golvyta på över 500 m² i en byggnad, för vilken ett energicertifikat har utfärdats i enlighet med artikel 12.1, ofta besöks av allmänheten.

2. Tjeckisk rätt (artikel 7a i lag nr 406/2000 om energibesparingar (zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energi), i dess ändrade lydelse) innehåller emellertid endast en skyldighet att anslå energicertifikatet för byggnader som används av en offentlig myndighet. Tjeckisk rätt innehåller således inte någon skyldighet att anslå energicertifikatet i fall där byggnaderna används av enheter som inte är offentliga myndigheter men ofta besöks av allmänheten. Den nödvändiga lagstiftningen är för närvarande endast under utarbetande.
3. Republiken Tjeckien har således inte säkerställt att energicertifikat anslås i byggnader som har en total användbar golvyta på över 500 m² och som ofta besöks av allmänheten och för vilka ett energicertifikat utfärdats enligt artikel 12.1 i direktivet och har följaktligen underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.2 i direktivet.

(¹) EUT L 153, 2010, s. 13.

Begäran om förhandsavgörande framställd Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 15 april 2019 — Milis Energy SpA mot Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Mål C-306/19)

(2019/C 213/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: Milis Energy SpA

Motpart: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Tolkningsfrågor

Utgör unionsrätten hinder för att tillämpa ett nationellt regelverk såsom det som följer av artikel 26.2 och 26.3 i lagdekret nr 91/2014, som omvandlats till lag nr 116/2014, som avsevärt sänker eller skjuter upp utbetalningen av bidrag som redan har beviljats enligt lag och fastställts på grundval av specifika avtal som har ingåtts mellan producenter av el från solcellsanläggningar och Gestore dei servizi energetici SpA, som är det offentliga bolag som har till uppgift att fylla denna funktion?

Är nämnda nationella regelverk i synnerhet förenligt med de allmänna unionsrättsliga principerna om skydd för berättigade förväntningar, rättssäkerhet, lojalt samarbete och ändamålsenlig verkan, med artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, med direktiv 2009/28/EG (¹) och de däri fastställda reglerna för stödsystem samt med artikel 216.2 FEUF, i synnerhet mot bakgrund av energistadgefördraget?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 2009, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 16 april 2019 — BONVER WIN, a. s. mot Ministerstvo financí

(Mål C-311/19)

(2019/C 213/18)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i det nationella målet

Klagande: BONVER WIN, a. s.

Motpart: Ministerstvo financí

Tolkningsfrågor

- 1) Är artikel 56 och följande artiklar i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) tillämpliga på nationell lagstiftning (en tvingande rättsakt med allmän giltighet i form av ett kommunalt dekret) som förbjuder en viss tjänst i en del av en kommun, endast av det skälet att vissa av en tjänsteleverantörs kunder som påverkas av nämnda lagstiftning kan komma från eller faktiskt kommer från en annan medlemsstat i unionen?

För det fall att denna fråga ska besvaras jakande: Är blotta påståendet att det kan finnas kunder från en annan medlemsstat tillräckligt för att artikel 56 FEUF ska vara tillämplig, eller är tjänsteleverantören skyldig att styrka att denne faktiskt har tillhandhållit tjänster till kunder som kommer från andra medlemsstater?

- 2) Har det någon betydelse för svaret på den första frågan att:
  - (a) den eventuella inskränkningen av friheten att tillhandahålla tjänster i hög grad är begränsad i både geografiskt och materiellt hänseende (eventuell tillämpning av ett de minimis-undantag),
  - (b) det inte framstår som att den nationella lagstiftningen, varken rättsligt eller faktiskt, innebär en skillnad i regleringen av ställningen hos näringsidkare som tillhandahåller tjänster huvudsakligen till medborgare i andra medlemsstater i Europeiska unionen å ena sidan, och näringsidkare som fokuserar på en inhemsk kundkrets å andra sidan?

Överklagande ingett den 24 april 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen, utökad sammansättning) meddelade den 14 februari 2019 i mål T-131/16 och T-263/16, Belgien och Magnetrol International mot kommissionen

(Mål C-337/19 P)

(2019/C 213/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: P.J. Loewenthal, F. Tomat)

Övriga parter i målet: Konungariket Belgien, Magnetrol International, Irland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (sjunde avdelningen, utökad sammansättning) meddelade den 14 februari 2019 i de förenade målen T-131/16 och T-263/16, Belgien och Magnetrol International mot kommissionen, EU:T:2019:91, i den del det däri fastställs att i kommissionens beslut (EU) 2016/1699 ⁽¹⁾ av den 11 januari 2016 om den statliga stödordning för skattelättnader vid överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (f.d. 2015/NN) som Belgien har genomfört, klassificerades systemet för ”överskjutande vinst” felaktigt som en stödordning i den mening som avses i artikel 1 d i förordning 2015/1589 ⁽²⁾,
- återförvisa målet till tribunalen för förnyad handläggning av de yrkanden som inte har prövats,
- besluta att frågan om rättegångskostnader avseende förfarandet i första instans och överklagandet ska anstå.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att den praxis för beskattning av ”överskjutande vinst” som tillämpats av Belgien från 2004 till 2014, oriktigt klassificerats som en stödordning i den mening som avses i artikel 1 d i förordning 2015/1589.

Tribunalen gjorde en felaktig tolkning av det första villkoret i artikel 1 d och missuppfattade skäl 94–110 i det angripna beslutet då den fann att kommissionen ansåg att endast de rättsakter som angavs i skäl 99 utgjorde grunden för systemet för ”överskjutande vinst”.

Tribunalen gjorde en felaktig tolkning av det andra villkoret i artikel 1 d och missuppfattade skäl 100–108 i det angripna beslutet då den fann att för att kunna omfattas av undantaget avseende ”överskjutande vinst” krävdes att ytterligare genomförandeåtgärder vidtogs.

Tribunalen gjorde en felaktig tolkning av det tredje villkoret i artikel 1 d och missuppfattade skäl 66, 102, 103, 109, 139 och 140 i det angripna beslutet då den fann att ytterligare genomförandeåtgärder krävdes för att kunna definiera mottagarna av undantaget avseende ”överskjutande vinst”.

Tribunalen underlät att beakta *ratio legis* för artikel 1 d då den fann att kommissionen felaktigt klassificerat systemet för ”överskjutande vinst” som en stödordning i den mening som avses i den bestämmelsen.

⁽¹⁾ EUT L 260, 2016 s. 61.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Överklagande ingett den 29 april 2019 av Drex Technologies SA av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 28 februari 2019 i mål T-414/16, Drex Technologies mot rådet

(Mål C-348/19 P)

(2019/C 213/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Drex Technologies SA (ombud: E. Ruchat, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— ta upp överklagandet till sakprövning och bifalla detsamma, och

— följaktligen upphäva dom av den 28 februari 2019 (T-414/16),

avgöra målet och därvid

— ogiltigförklara beslut (Gusp) 2016/850 av den 27 maj 2016 ⁽¹⁾ och därpå följande genomförandeåtgärder såvitt dessa avser klaganden, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

Den första grunden avser en felaktig rättstillämpning i det att tribunalen har åsidosatt klagandens rätt enligt artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna att yttra sig innan nya restriktiva åtgärder vidtogs.

Den andra grunden avser en felaktig rättstillämpning och en missuppfattning av de faktiska omständigheterna i det att tribunalen underlät att beakta de artiklar som klaganden åberopat till stöd för talan om ogiltigförklaring och till styrkande av att det inte stödde den syriska regimen.

Den tredje grunden avser en felaktig rättstillämpning i det att tribunalen inte fann bestämmelserna 27 och 28 i beslut 2013/255/Gusp olagliga; enligt dessa bestämmelser utgör tillhörighet till familjerna Al-Assad eller Makhlouf i sig ett autonomt kriterium som motiverar att sanktionsåtgärder vidtas. Därigenom har tribunalen även kullkastat bevisbördan.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2016/850 av den 27 maj 2016 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125).

Överklagande ingett den 29 april 2019 av Almashreq Investment Fund av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 28 februari 2019 i mål T-415/16, Almashreq Investment Fund mot rådet

(Mål C-349/19 P)

(2019/C 213/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Almashreq Investment Fund (ombud: E. Ruchat, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ta upp överklagandet till sakprövning och bifalla detsamma, och
  - följaktligen upphäva dom av den 28 februari 2019 (T-415/16),
- avgöra målet och därvid
- ogiltigförklara beslut (Gusp) 2016/850 av den 27 maj 2016 ⁽¹⁾ och därpå följande genomförandeåtgärder såvitt dessa avser klaganden, och
  - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

Den första grunden avser en felaktig rättstillämpning i det att tribunalen har åsidosatt klagandens rätt enligt artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna att yttra sig innan nya restriktiva åtgärder vidtogs.

Den andra grunden avser en felaktig rättstillämpning och en missuppfattning av de faktiska omständigheterna i det att tribunalen underlät att beakta de artiklar som klaganden åberopat till stöd för talan om ogiltigförklaring och till styrkande av att det inte stödde den syriska regimen.

Den tredje grunden avser en felaktig rättstillämpning i det att tribunalen inte fann bestämmelserna 27 och 28 i beslut 2013/255/Gusp olagliga; enligt dessa bestämmelser utgör tillhörighet till familjerna Al-Assad eller Makhlouf i sig ett autonomt kriterium som motiverar att sanktionsåtgärder vidtas. Därigenom har tribunalen även kullkastat bevisbördan.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2016/850 av den 27 maj 2016 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125).

Överklagande ingett den 29 april 2019 av Souruh av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 28 februari 2019 i mål T-440/16, Souruh mot rådet

(Mål C-350/19 P)

(2019/C 213/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Souruh SA (ombud: E. Ruchat, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— ta upp överklagandet till sakprövning och bifalla detsamma, och

— följaktligen upphäva dom av den 28 februari 2019 (T-440/16),

avgöra målet och därvid

— ogiltigförklara beslut (Gusp) 2016/850 av den 27 maj 2016 ⁽¹⁾ och därpå följande genomförandeåtgärder såvitt dessa avser klaganden, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

Den första grunden avser en felaktig rättstillämpning i det att tribunalen har åsidosatt klagandens rätt enligt artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna att yttra sig innan nya restriktiva åtgärder vidtogs.

Den andra grunden avser en felaktig rättstillämpning och en missuppfattning av de faktiska omständigheterna i det att tribunalen underlät att beakta de artiklar som klaganden åberopat till stöd för talan om ogiltigförklaring och till styrkande av att det inte stödde den syriska regimen.

Den tredje grunden avser en felaktig rättstillämpning i det att tribunalen inte fann bestämmelserna 27 och 28 i beslut 2013/255/Gusp olagliga; enligt dessa bestämmelser utgör tillhörighet till familjerna Al-Assad eller Makhlof i sig ett autonomt kriterium som motiverar att sanktionsåtgärder vidtas. Därigenom har tribunalen även kullkastat bevisbördan.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2016/850 av den 27 maj 2016 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125).

Talan väckt den 10 maj 2019 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland**(Mål C-371/19)**

(2019/C 213/23)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Jokubauskaitė und R. Pethke)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 170 och 171 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ och enligt artikel 5 i Rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat⁽²⁾ genom att systematiskt vägra att förelägga den som inte har lämnat fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning av mervärdesskatt att komplettera med dessa uppgifter utan i stället omedelbart avslår återbetalningsansökan i dessa fall, när sådana uppgifter kan lämnas först efter det att fristen löpt ut den 30 september, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska kommissionen åberopar följande tre grunder till stöd för sin talan:

1. Första grunden — Åsidosättande av principen om mervärdesskattens neutralitet

Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt den i artiklarna 170 och 171 i direktiv 2006/112 och artikel 5 i direktiv 2008/9 stadgade principen om mervärdesskattens neutralitet, enligt vilken man vid förvärv av varor och mottagande av tjänster ska reglera den ingående mervärdesskatten till förmån för den beskattningsbara personen.

Enligt principen om mervärdesskattens neutralitet ska varje anspråk på återbetalning bifallas, om de materiella kraven är uppfyllda. Om det råder tvivel om huruvida de materiella återbetalningsförutsättningarna är uppfyllda kan ansökningar om återbetalning enligt artikel 5 jämförd med artikel 21.1 första meningen i direktiv 2008/9 endast avslås för det fall att återbetalningsstaten har begärt ytterligare upplysningar enligt artikel 20 i nämnda direktiv utan att sådana har lämnats.

2. Andra grunden — Åsidosättande av principen att anspråk på återbetalning av mervärdesskatt ska ges ändamålsenlig verkan

Den av Förbundsrepubliken Tyskland förordade tolkningen av artikel 20.1 i direktiv 2008/9 hindrar ett ändamålsenligt utövande av rätten till återbetalning av mervärdesskatt för beskattningsbara personer som inte är etablerade i återbetalningsstaten. De tyska skattemyndigheternas praxis begränsar därigenom dessa beskattningsbara personers rättigheter enligt artiklarna 170 och 171 i direktiv 2006/112 och artikel 5 i direktiv 2008/9.

Den ändamålsenliga verkan av direktiven 2006/112 och 2008/9 kräver att materiellt korrekta anspråk på återbetalning av mervärdesskatt bifalles, för att så långt möjligt följa principen om skattens neutralitet. Bestämmelserna syftar till att man vid förvärv av varor och mottagande av tjänster helt ska reglera den ingående mervärdesskatten vilket vid gränsöverskridande transaktioner leder till att alla beskattningsbara personer får samma konkurrensförutsättningar. Därvid ska alla lämpliga förvaltningsåtgärder vidtas som föreskrivs i direktivet och som leder till att anspråk på återbetalning av mervärdesskatt kan bifallas.

3. Tredje grunden — Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Förbundsrepubliken Tysklands systematiska vägran att begära in ytterligare upplysningar och handlingar enligt artikel 20.1 i direktiv 2008/9 strider mot principen om skydd för berättigade förväntningar. Efter att ha erhållit en bekräftelse på att ansökan om återbetalning har tagits emot har varje beskattningsbar person en berättigad förväntan på att ansökan kommer att handläggas i enlighet med bestämmelserna i det direktivet. Om så inte sker, åsidosätts vederbörandes förväntan på lagenlig handläggning.

(¹) EUT L 347, 2006, s. 1.

(²) EUT L 44, 2008, s. 23.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 2 maj 2019 — QH mot parlamentet

(Mål T-748/19) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tillfälligt anställda — Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna — Ansökan om bistånd — Artikel 12a i tjänsteföreskrifterna — Mobbning — Beslut om avslag på begäran om bistånd — Principerna om objektivitet och opartiskhet — Rätten till god förvaltning — Rätten att yttra sig)

(2019/C 213/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: QH (ombud: inledningsvis N. Lhoest och S. Michiels, därefter N. Lhoest)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: M. Ecker och Í. Ní Riagáin Düro)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 26 januari 2016, varigenom dess myndighet med behörighet att sluta anställningsavtal avsåg sökandens ansökan om bistånd av den 11 december 2014, och av beslutet av den 12 juli 2016 varigenom myndigheten med behörighet att sluta anställningsavtal avvisade sökandens klagomål, dels om ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit på grund av nämnda myndighets olagliga handlande i samband med ansökan om bistånd.

Domslut

- 1) Europaparlamentets beslut av den 26 januari 2016 om att avslå QH:s ansökan om bistånd, i dess lydelse enligt beslut av den 12 juli 2016, ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 22, 23.1.2017.

Tribunalens dom av den 7 maj 2019 — Spanien mot kommissionen(Mål T-49/17) (⁽¹⁾)

(EGF) och Ejflu — Undantagande från finansiering — Finansiella korrigeringar — Begreppet producent — Investeringar som gjorts utanför lokalerna hos en producentorganisation — Kontroll före godkännande av ett genomförandeprogram — Kontroll av fördelningen av utgifter — En enda finansiell korrektion — Schablonmässig korrigering — Proportionalitet — Motiveringsskyldighet)

(2019/C 213/25)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: initialt V. Ester Casas, abogado del Estado, sedan S. Jiménez García)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Lewis och M. Morales Puerta)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2018 av den 15 november 2016 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställt av olika medlemsstater inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 312, 2016, s. 26).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 95, 27.3.2017.

Tribunalens dom av den 6 maj 2019 — Scor mot kommissionen(Mål T-135/17) (⁽¹⁾)

(Statligt stöd — Marknaden för återförsäkring av risker för naturkatastrofer — Stöd i form av en obegränsad statlig garanti som beviljats CCR — Beslut varigenom stödet förklarats vara förenligt med den inre marknaden sedan den preliminära fasen av granskningsförfarandet har avslutats — Artikel 107.3 c FEUF — Talan om ogiltigförklaring — Talerätt — Konkurrensställningen har inte påverkats väsentligt — Delvis avvisning — Parternas processuella rättigheter — egenskap av berörd part — Allvarliga svårigheter föreligger inte)

(2019/C 213/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Scor SE (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna N. Baverez, N. Autet, M. Béas och G. Marson)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky, A. Bouchagiar och K. Blanck)

Parter som har intervenerat till stöd för svaret: Republiken Frankrike (ombud: inledningsvis D. Colas, B. Fodda, E. de Moustier och J. Bousin, därefter D. Colas, B. Fodda, P. Dodeller, R. Coesme och E. de Moustier) och Caisse centrale de réassurance (Paris, Frankrike) (ombud: inledningsvis J.-P. Gunther, A. Giraud och S. Petit, därefter A. Giraud och S. Petit, advokater)

Saken

Ansökan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2016) final av den 26 september 2016 angående åtgärderna SA.37649 och SA.45860 som Frankrike har genomfört, i den del kommissionen förklarade att den obegränsade garanti som beviljats CCR för dess verksamhet avseende återförsäkring av risker för naturkatastrofer var förenlig med den inre marknaden.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Scor SE ska bära sina rättegångskostnader, samt ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och Caisse centrale de réassurance (CCR), inklusive kostnaderna för begäran om konfidentiell behandling.*
- 3) *Republiken Frankrike ska bära sina rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för begäran om konfidentiell behandling.*

(¹) EUT C 144, 8.5.2017.

Tribunalens dom av den 7 maj 2019 — Tyskland mot kommissionen

(Mål T-239/17) (¹)

(EGFJ) och Ejflu — Utgifter som undantagits från finansiering — Betalningar som verkställts av Tyskland — Finansiell schablonkorrigering som tillämpas på grund av att centrala kontroller inte gjorts tillräckligt ofta — skyldighet att varje år beräkna och redovisa räntor — Artiklarna 31 och 32 i förordning (EG) nr 1290/2005 — Artikel 6 h i förordning (EG) nr 885/2006 — Motiveringsskyldighet — Proportionalitet

(2019/C 213/27)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: inledningsvis D. Klebs och T. Henze, därefter D. Klebs)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou, och M. Zalewski)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/264 av den 14 februari 2017 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställdes av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 39, 2017, s. 12), i den del som beslutet berör Förbundsrepubliken Tyskland.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Förbundsrepubliken Tyskland ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 195, 19.6.2017.

Tribunalens dom av den 30 april 2019 — Wattiau mot parlamentet

(Mål T-737/17) (¹)

(Personalmål — Social trygghet — RCAM — Ersättning för vårdkostnader — Överenskommelse som ingåtts bland annat mellan unionen, Luxemburg och Entente des hôpitaux luxembourgeois angående prissättning av sjukhusvård som erhålls av de som är anslutna till RCAM — Invändning om rättsstridighet — Principen om icke-diskriminering på grund av nationalitet — Artikel 18 första stycket FEUF — Artiklarna 20 och 21 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Artikel 39 i de gemensamma bestämmelserna avseende sjukförsäkring för tjänstemännen i Europeiska unionen)

(2019/C 213/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Francis Wattiau (Bridel, Luxemburg) (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: M. Rantala och J. Van Pottelberge)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Saken

Talan grundad på artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av dels det beslut som meddelats av avräkningskontoret i Luxemburg för det gemensamma sjukförsäkringssystemet för Europeiska unionen, såsom det framgår av betalningssammanställning nr 244 av den 25 januari 2017, om att sökanden ska bära en kostnad på 843,01 euro, dels beslutet av Europaparlamentets generalsekreterare, i egenkap av tillsättningsmyndighet, av den 2 augusti 2017, om att bekräfta det förstnämnda beslutet.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelats av avräkningskontoret i Luxemburg för det gemensamma sjukförsäkringssystemet för Europeiska unionen, såsom det framgår av betalningssammanställning nr 244 av den 25 januari 2017, om att Francis Wattiau ska bära en kostnad på 843,01 euro som motsvarar 15 procent av vårdfakturan av den 30 maj 2016, ogiltigförklaras.
- 2) Europaparlamentet ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Francis Wattiaus rättegångskostnader.
- 3) Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) ska bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EUT C 32, 29.1.2018.

Tribunalens dom av den 30 april 2019 — Kuota International mot EUIPO — Sintema Sport (K)

(Mål T-136/18) (¹)

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärket K — Absolut ogiltighetsgrund — Ond tro — Artikel 59.1 b i förordning 2017/1001)

(2019/C 213/29)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Kuota International Corp. Ltd (Road Town, Brittiska Jungfruöarna) (ombud: C. Herissay Ducamp)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Sintema Sport Srl (Albiate, Italien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 15 december 2017 (ärende R 3111/2014 1) om ett ogiltighetsförfarande mellan Kuota International och Sintema Sport

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 15 december 2017 ogiltigförklaras.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 166, 14.5.2018.

Tribunalens dom av den 7 maj 2019 — Sona Nutrition mot EUIPO– Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Mål T-152/18 — T-155/18) ⁽¹⁾

(Unionsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-figurmärkena SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — Äldre nationella ordmärke MULTIPLUS — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 213/30)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irland) (ombud: advokaterna A. von Mühlendahl och H. Hartwig)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Förenta staterna) (ombud: advokaterna K. Neefs och S. Cubitt)

Saken

Överklagande av de beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 20 december 2017 (ärende R 1 319/2017-4, R 1 321/2017-4, R 1 322/2017-4 och R 1 323/2017-4) avseende invändningsförfaranden mellan Sona Nutrition och Solgar Holdings.

Domslut

- 1) Målen T-152/18 — T-155/18 förenas med avseende på donen.
- 2) De beslut som meddelades den 20 december 2017 av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO) (ärendena R 1 319/2017-4, R 1 321/2017-4, R 1 322/2017/4 och R 1 323/2017-4) ogiltigförklaras.
- 3) EUIPO och Solgar Holdings ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta hälften av de rättegångskostnader som åsamkats Sona Nutrition Ltd.

⁽¹⁾ EUT C 152, 30.4.2018.

Tribunalens dom av den 30 april 2019 — Briois mot parlamentet

(Mål T-214/18) (¹)

(Immunitet och privilegier — Ledamot av Europaparlamentet — Beslut att häva parlamentarisk immunitet — Koppling till ämbetet som parlamentsledamot — Likabehandling — Principen om god förvaltningssed — Rätten till försvar — Utomobligatoriskt ansvar)

(2019/C 213/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Frankrike) (ombud: advokaten F. Wagner)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: N. Görlitz och S. Alonso de León)

Saken

Dels talan enligt artikel 263 FEUF avseende dels ogiltigförklaring av parlamentets beslut P8_TA(2018)0020 av den 6 februari att häva sökandens parlamentariska immunitet, dels talan enligt artikel 268 FEUF avseende ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Steeve Briois ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europaparlamentets rättegångskostnader.

(¹) EUT C 211, 18.6.2018.

Tribunalens dom av den 6 maj 2019 — Mauritsch mot INEA

(Mål T-271/18) (¹)

(Personalmål — Kontraktanställda — Visstidsanställning — Sökanden tackade inledningsvis nej till erbjudandet om förlängning av avtalet — Avsked — Rätt till arbetslöshetsersättning nekades — Skadeståndsansvar)

(2019/C 213/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Walter Mauritsch (Wien, Österrike) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Champetier)

Svarande: Innovation and Networks Executive Agency (ombud: I. Ramallo, biträdd av advokaten A. Duron)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av svarandens beslut av den 24 januari 2018, genom vilket sökandens klagomål av den 4 oktober 2017 avslogs, och av svarandens beslut av den 2 augusti 2017, genom vilket sökandens begäran om ersättning av den 10 april 2017 avslogs, dels om ersättning för den skada som svaranden säger sig ha lidit till följd av dessa beslut.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Walter Mauritsch ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 231, 2.7.2018.

Tribunalens dom av den 7 maj 2019 — WP mot EUIPO

(Mål T-407/18) (¹)

(Personalmål — Tillfälligt anställda — Tidsbegränsat anställningsavtal — Beslut att inte förnya avtalet — Uppenbart oriktig bedömning — Omsorgsplikt — Likabehandling — Regeln om överensstämmelse mellan ansökan och klagomålet)

(2019/C 213/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: WP (ombud: advokat H. Tettenborn)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Lukošiuėte och K. Tóth)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av EUIPO:s beslut av den 6 oktober 2017, varigenom EUIPO nekade att för andra gången förnya sökandens anställningsavtal som tillfälligt anställd.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *WP ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 319, 10.9.2018.

Tribunalens dom av den 7 maj 2019 — Fissler mot EUIPO (vita)(Mål T-423/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet vita — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Beskrivande karaktär — Begreppet egenskap — Namn på en färg — Artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 213/34)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Tyskland) (ombud: advokaterna G. Hasselblatt och K. Middelhoff)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: W. Schramek och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 28 mars 2018 (ärende R 1326/2017–5), om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet vita.

Domslut

- 1) *Det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 28 mars 2018 (ärende R 1326/2017–5) ogiltigförklaras.*
- 2) *EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 294, 20.8.2018.

Tribunalens dom av den 30 april 2019 — Lupu mot EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)(Mål T-558/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-figurmärket Djili DS — Äldre nationellt ordmärke DJILI — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 a och b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 213/35)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Victor Lupu (Bukarest, Rumänien) (ombud: advokaten P. Acsinte)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulgarien) (ombud: advokaten C.-R. Romițan)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 5 juni 2018 (ärende R 2391/2017-5) angående ett invändningsförfarande mellan Victor Lupu och Djili Soy Dzhihangir Ibryam.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Victor Lupu ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 408, 12.11.2018.

Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — Promeco mot EUIPO — Aerts (kärl)

(Mål T-353/18) (¹)

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring — Anledning saknas att döma i saken)

(2019/C 213/36)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Promeco NV (Kortrijk, Belgien) (ombud: advokaterna H. Hartwig och A. von Mühlendahl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Aerts NV (Geel, Belgien) (ombud: advokaterna G. Glas och T. Carmeliet)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s stora överklagandenämnd den 16 februari 2018 (ärende R 459/2016-G) om ett ogiltighetsförfarande mellan Promeco NV och Aerts NV.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *Promeco NV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).*
- 3) *Aerts NV ska bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 259, 23.7.2018.

Tribunalens beslut av den 29 april 2019 — Engel mot EUIPO — F. Engel (ENGEL)

(Mål T-381/18) (¹)

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallande av invändning — Anledning saknas att döma i saken)

(2019/C 213/37)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Engel GmbH (Pfullingen, Tyskland) (ombud: advokaten C. Pfitzer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: F. Engel K/S (Haderslev, Danmark) (ombud: advokaten L. Elmgaard Sørensen)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 26 mars 2018 (ärende R 1423/2017-2) om ett invändningsförfarande mellan F. Engel och Engel.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *Engel GmbH och F. Engel K/S ska bära sina rättegångskostnader och Engel GmbH ska ersätta de kostnader som har uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).*

(¹) EUT C 276, 6.8.2018.

Tribunalens beslut av den 29 april 2019 — Dermatest mot EUIPO (DERMATEST)(Mål T-495/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet DERMATEST — Avslag på registreringsansökan — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)

(2019/C 213/38)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Tyskland)
(ombud: advokaterna J. Bühling och D. Graetsch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: W. Schramek, D. Hanf och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som fjärde överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 12 juni 2018 (ärende R 426/2018-4), om en ansökan om registrering av ordkännetecknet DERMATEST som EU-varumärke.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 352, 1.10.2018.

Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — Rumänien mot kommissionen(Mål T-530/18) ⁽¹⁾

(”Talan om ogiltigförklaring — EGFJ och Ejflu — Kommissionens genomförandebeslut — Delgivning till adressaten — Offentliggörande av beslutet i Europeiska unionens officiella tidning — Tidsfrist för väckande av talan — Den tidpunkt då fristen börjar löpa — Talan väcks för sent — Avvisning”)

(2019/C 213/39)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Rumänien (ombud: C.-R. Canțâr, E. Gane, C.-M. Florescu och O.-C. Ichim)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J Aquilina och L. Radu Bouyon)

Saken

Talan som grundas på artikel 263 FEUF och som avser delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/873 av den 13 juni 2018 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 152, 2018, s. 29), i den del som vissa utgifter som Rumänien har haft har undantagits.

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) Rumänien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 408, 12.11.2018.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 2 maj 2019 — Jap Energéticas och Medioambientales mot kommissionen

(Mål T-145/19 R)

(Interimistiskt förfarande — Miljö — Finansiellt instrument för miljön (Life) — Projekt LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Återkrav av utbetalda belopp — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2019/C 213/40)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Jap Energéticas och Medioambientales, SL (Valencia, Spanien) (ombud: advokaten G. Alabau Zabal)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà och S. Izquierdo Pérez)

Saken

Ansökan med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut BUDG/DGA 1/C4/CB/3241812545 av den 14 januari 2019 om återkrav av ett belopp på 82 750,96 euro jämte dröjsmålsränta från sökanden.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
  - 2) Beslut om rättegångskostnader anstår.
-

Överklagande ingett den 20 februari 2019 — Pavel mot EUIPO — bugatti (B)**(Mål T-114/19)**

(2019/C 213/41)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Dan-Gabriel Pavel (Oradea, Rumänien) (ombud: advokaten E. Nedelcu)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* bugatti GmbH (Herford, Tyskland)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistat varumärke:* Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av EU-figurärke (återgivning av B) EU-varumärke nr 13 545 181*Förfarande vid EUIPO:* Upphävandeförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 14 december 2018 i ärendena R 49/2018-1 och R 85/2018-1**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet samt upprätthålla varumärket 49/2018-1 and R 85/2018-1 som lagligen registrerades den 5 maj 2016 för alla dessa varor och tjänster och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

- Åsidosättande av 8.1 b i förordning nr 2017/1001.
  - Avsaknad av bevis för oförenlighet med allmänintresset.
-

Talan väckt den 4 april 2019 — BF mot kommissionen**(Mål T-190/19)**

(2019/C 213/42)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* BF (ombud: advokaten S. Gesterkamp och professorn C. König)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att svaranden, sedan den 18 december 2018, vilket är den dag då den andra formella underrättelsen delgavs sökanden på elektronisk väg, genom att agera passivt har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att delge sökanden, i dennes egenskap av klagande, ett beslut i förfarandet avseende statligt stöd SA.48706 (RVV Rostocker Versorgungs- und Verkehrs-Holding GmbH och Nordwasser GmbH), varigenom det prelimära granskningsförfarandet avslutas, det vill säga ett beslut att inleda eller inte inleda ett formellt granskningsförfarande, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, samt
- i andra hand och i förebyggande syfte, förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, om denne slutar att agera passivt efter att talan väckts.

Grunder och huvudargument

Sökanden har anfört följande grunder till stöd för sin talan.

Sökanden hävdar till att börja med att villkoren för en passivitetstalan är uppfyllda, eftersom omständigheterna var tillräckligt utredda för att det, den dag då den andra formella underrättelsen delgavs sökanden, skulle kunna fattas ett beslut som avslutar det preliminära granskningsförfarandet enligt artikel 4 i förordning (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾.

Sökanden gör vidare gällande att svaranden i sin administrativa skrivelse av den 17 december 2018 genom ren normbildning upprättat ett lagstadgat monopol till förmån för Nordwasser GmbH, genom en intern transaktion, vilket innebär att konkurrensen snedvrids, i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, utan att behandla frågor som rör omständigheter som utgör gynnande behandling. Sökanden hävdar dessutom att denne redan i ett tidigare skede av förfarandet, genom upplysningarna i sökandens klagomål till kommissionen, vederlagt påståendet att ett lagstadgat monopol kan upprättas utan att det strider mot unionsrätten. I vilket fall som helst borde svaranden endast ha uttalat sin mening i rättsfrågan på grundval av de omständigheter som fastställts och därmed, senast i december 2018, ha fattat ett beslut att inte inleda ett formellt granskningsförfarande gentemot vilket talan kan väckas enligt artikel 4.2 i förordning (EU) 2015/1589.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUTL 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 4 april 2019 — AZ mot kommissionen**(Mål T-196/19)**

(2019/C 213/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: AZ (ombud: advokaterna F. Wagner och N. Voß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 4 april 2019 — BA mot kommissionen

(Mål T-198/19)

(2019/C 213/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: BA (ombud: advokaterna F. Wagner och N. Voß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,

— i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,

- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 5 april 2019 — BB mot kommissionen

(Mål T-200/19)

(2019/C 213/45)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: BB (ombud: advokaterna F. Wagner och N. Voß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 5 april 2019 — BC mot kommissionen

(Mål T-201/19)

(2019/C 213/46)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: BC (ombud: advokaterna F. Wagner och N. Voß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,

— i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,

- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 5 april 2019 — BD mot kommissionen**(Mål T-205/19)**

(2019/C 213/47)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: BD (ombud: advokaterna F. Wagner och N. Voß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 5 april 2019 — Società Agricola Tenuta di Rimale m.fl. mot kommissionen

(Mål T-210/19)

(2019/C 213/48)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Società Agricola Tenuta di Rimale Ss (Fidenza, Italien) och nio andra sökande (ombud: advokaterna M. Libertini, A. Scognamiglio och M. Spolidoro)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena begär att tribunalen ska ogiltigförklara det angripna meddelandet från kommissionen och ålägga kommissionen att ompröva de skäl som anförts i det klagomål som getts in. Den omprövningen ska göras på grundval av en annan, mer korrekt tolkning av artikel 150 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter ⁽¹⁾ och en mer ingående undersökning, som kommer att visa hur inkonsekvent Consorzi os resonemang är och kommer att bekräfta att regleringen av utbudet av mjölk för tillverkning av ursprungsskyddad Parmigiano Reggiano-ost är diskriminerande och omotiverad.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktar sig mot meddelandet av den 6 februari 2019 från kommissionens generaldirektorat för jordbruk och landsbygdsutveckling, om att inga åtgärder skulle vidtas med anledning av sökandenas klagomål av den 5 februari 2018 i vilket de anförde att jordbruks-, livsmedels- och skogsbruksministrernas dekret nr av den 15 december 2016 om godkännande av planen för reglering av utbudet av Parmigiano Reggiano-ost för treårsperioden 2017–2019 var rättsstridigt, liksom samma ministers dekret nr av den 19 september 2017 om godkännande av ändringar av planen för reglering av utbudet av Parmigiano Reggiano-ost för treårsperioden 2017–2019.

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Felaktig tolkning av artikel 150 i förordning (EU) nr 1308/2013, beträffande fastställandet av den kvalificerade majoritet som berörs av den föreslagna regleringen av utbudet.
2. Andra grunden: Felaktig tolkning av artikel 150 i förordning (EU) nr 1308/2013, beträffande behovet av att fastställa materiella kriterier för obalanser på marknaden i syfte att vidta tillfälliga åtgärder för att reglera utbudet och beträffande behovet av en tillräcklig motivering av detta.
3. Tredje grunden: Felaktig tolkning av artikel 150 i förordning (EU) nr 1308/2013, beträffande förbudet mot diskriminerande planer för reglering av utbudet.

(¹) EUT L 347, 2013, s 608.

Talan väckt den 8 april 2019 — Klöckner Pentaplast mot kommissionen

(Mål T-231/19)

(2019/C 213/49)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Klöckner Pentaplast GmbH (Heiligenroth, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013, och
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

Talan väckt den 8 april 2019 — H&R Ölwerke Schindler mot kommissionen

(Mål T-232/19)

(2019/C 213/50)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: H&R Ölwerke Schindler GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,

— i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,

- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 9 april 2019 — Infineon Technologies Dresden mot kommissionen**(Mål T-233/19)**

(2019/C 213/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG (Dresden, Tyskland) (ombud: advokaterna L. Assmann och M. Peiffer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) (EUT L 14, 2019, s. 1) som Tyskland har genomfört för baslastkonsumenter enligt punkt 19 i Stromnetzentgeltverordnung (nedan StromNEV), samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en rättslig grund. Sökanden gör därvid gällande att det angripna beslutet är olagligt i det att det avseende befrielsen från nätavgifter enligt punkt 19.2 andra meningen StromNEV inte är fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF och följande artiklar.

Därutöver gör sökanden gällande att den enligt punkt 19.2 StromNEV beviljade befrielsen från nätavgifter inte bekostats med hjälp av statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Istället har den finansierats av tyska elnätsoperatörer som är privaträttsliga rättssubjekt och inte kan anses utgöra en del av statsförvaltningen. Den aktuella avgiften kan till sin verkan inte likställas med en tilläggsavgift på elförbrukningen i Tyskland. Vidare har Förbundsrepubliken Tyskland inte någon befogenhet över de nätoperatörer som fått i uppdrag att förvalta dessa medel.

Dessutom görs det gällande att den enligt punkt 19.2 StromNEV beviljade befrielsen från nätavgifter i avgörande avseenden skiljer sig från de omständigheter som var föremål för EU-domstolens prövning i mål C-206/06, Essent Netwerk Noord m.fl., och i mål C-262/12, Vent De Colère!. Omständigheterna i förevarande mål kan emellertid likställas med omständigheterna i mål C-405/16 P, Tyskland/kommissionen, vilket innebär att det inte är fråga om stöd.

Talan väckt den 9 april 2019 — Infineon Technologies mot kommissionen**(Mål T-234/19)**

(2019/C 213/52)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Tyskland) (ombud: advokaterna L. Assmann och M. Peiffer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) (EUT L 14, 2019, s. 1) som Tyskland har genomfört för baslastkonsumenter enligt punkt 19 i Stromnetzentgeltverordnung (nedan StromNEV), samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en rättslig grund. Sökanden gör därvid gällande att det angripna beslutet är olagligt i det att det avseende befrielsen från nätavgifter enligt punkt 19.2 andra meningen StromNEV inte är fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF och följande artiklar.

Därutöver gör sökanden gällande att den enligt punkt 19.2 StromNEV beviljade befrielsen från nätavgifter inte bekostats med hjälp av statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Istället har den finansierats av tyska elnätsoperatörer som är privaträttsliga rättssubjekt och inte kan anses utgöra en del av statsförvaltningen. Den aktuella avgiften kan till sin verkan inte likställas med en tilläggsavgift på elförbrukningen i Tyskland. Vidare har Förbundsrepubliken Tyskland inte någon befogenhet över de nätoperatörer som fått i uppdrag att förvalta dessa medel.

Dessutom görs det gällande att den enligt punkt 19.2 StromNEV beviljade befrielsen från nätavgifter i avgörande avseenden skiljer sig från de omständigheter som var föremål för EU-domstolens prövning i mål C-206/06, Essent Netwerk Noord m.fl., och i mål C-262/12, Vent De Colère!. Omständigheterna i förevarande mål kan emellertid likställas med omständigheterna i mål C-405/16 P, Tyskland/kommissionen, vilket innebär att det inte är fråga om stöd.

Talan väckt den 8 april 2019 — GTP mot kommissionen

(Mål T-237/19)

(2019/C 213/53)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: GTP — Glastechnik Piesau GmbH & Co. KG (Neuhaus am Rennweg, Tyskland) (ombud: advokaterna F. Wagner och N. Voß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 9 april 2019 — Wepa Hygienprodukte m.fl. mot kommissionen

(Mål T-238/19)

(2019/C 213/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Wepa Hygienprodukte GmbH (Arnsberg, Tyskland), Wepa Leuna GmbH (Leuna, Tyskland), Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH (Arnsberg) (ombud: advokaterna H. Janssen och A. Vallone)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018)) (EUT L 14, 2019, s. 1) som Tyskland har genomfört för baslastkonsumenter enligt punkt 19 i Stromnetzentgeltverordnung, samt

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena en rättslig grund och de gör därvid gällande att befrielsen från nätavgifter inte är att anse som stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

Dessutom gör sökandena gällande att inga statliga eller statligt beviljade medel tagits i anspråk i samband med nätavgiftsbefrielsen. Dessutom gjorde svaranden fel då den utgick från att § 19-tilläggsavgiften utgör en av staten gentemot slutkonsumenterna pålagd avgift eller skattelikhande avgift i den mening som avses i domen av den 17 juli 2008, *Essent Netwerk Noord m.fl.* (C-206/06, EU:C:2008:413).

Slutligen görs det gällande att baslastkonsumenterna inte beviljats någon selektiv fördel.

Överklagande ingett den 9 april 2019 — A9.com mot EUIPO (Formen på en ringklocksikon)

(Mål T-240/19)

(2019/C 213/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: A9.com, Inc. (Palo Alto, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaterna A. Klett och C. Mikyska)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-figurmärke (återgivning av formen på en ringklocksikon — Registreringsansökan nr 17 868 712)

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 4 februari 2019 i ärende R 1 309/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta kostnaderna för förfarandet vid tribunalen och överklagandenämnden, inklusive de nödvändiga kostnaderna för klaganden i båda förfarandena.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
  - Åsidosättande av artikel 7.1 c och 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Talan väckt den 10 april 2019 — Kambodja och CRF mot kommissionen

(Mål T-246/19)

(2019/C 213/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Kungariket Kambodja och Cambodia Rice Federation (CRF) (Phnom Penh, Kambodja) (ombud: advokaterna R. Antonini, E. Monard och B. Maniatis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/67 av den 16 januari 2019, ⁽¹⁾ och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: Sökandena gör i första hand gällande att det förhållandet att begreppet EU-producenter har begränsats till att endast omfatta de producenter som producerar den likadana produkten eller direkt konkurrerande produkter som produceras genom att använda råvaror (paddyris) som producerats i Europeiska unionen åsidosätter artikel 22.1 och artikel 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012. ⁽²⁾ Sökandena gör i andra hand gällande att svarandens tillvägagångssätt har åsidosatt artikel 22.2 i förordning nr 978/2012.
2. Andra grunden: Svaranden har genom att använda sig av felaktiga eller oriktiga uppgifter eller uppgifter som inte specifikt relaterar till den likadana produkten, underlåtit att på ett riktigt sätt bedöma de "allvarliga störningar[na]" i strid med artikel 23 i förordning nr 978/2012. Detta gjorde det omöjligt att på ett riktigt sätt bedöma huruvida villkoren i artikel 22.1 i förordning (EU) nr 978/2012 var uppfyllda vad gäller den likadana produkten, såsom den definieras i artikel 22.2 i förordning nr 978/2012.
3. Tredje grunden: Svaranden jämförde de kambodjanska importpriserna och Europeiska unionens importpriser på ett sätt som åsidosatte artikel 22.1 och artikel 23 i förordning nr 978/2012.

4. Fjärde grunden: Svarandens bedömning av orsakssambandet åsidosätter artikel 22.1 i förordning nr 978/2012, eftersom de allvarliga störningarna för EU-industrin inte i tillräcklig mån var en direkt följd av de kambodjanska importvolymerna och priserna. Förordning 2019/67 åsidosätter även artikel 22.1 i förordning nr 978/2012 i den mån den omfattar en kumulativ bedömning.
5. Femte grunden: Svaranden underlät att lämna ut flera av de viktigaste omständigheterna eller övervägandena eller uppgifter som låg till grund för sådana viktiga omständigheter eller överväganden i strid med artikel 17.1, 17.2, 17.3 och 17.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1083/2013 av den 28 augusti 2013, ⁽³⁾ artikel 38 i förordning nr 978/2012 och sökandenas rätt till försvar.
6. Sjätte grunden: Akten är i stora delar bristfällig och innehåller inte viktiga informationsdelar. Detta innebär ett åsidosättande av artikel 14 i kommissionens delegerade förordning nr 1083/2013, artikel 38 i förordning nr 978/2012 och sökandenas rätt till försvar.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/67 av den 16 januari 2019 om införande av skyddsåtgärder vad gäller import av Indica-ris med ursprung i Kambodja och Myanmar/Burma (EUT L 15, 2019, s. 5).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 (EUT L 303, 2012, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1083/2013 av den 28 augusti 2013 om inrättande av bestämmelser om förfarandet för tillfälligt upphävande av tullförmåner och antagande av allmänna skyddsåtgärder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet (EUT L 293, 2013, s. 16).

Talan väckt den 12 april 2019 — Bilde mot parlamentet

(Mål T-248/19)

(2019/C 213/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Dominique Bilde (Lagarde, Frankrike) (ombud: advokaten F. Wagner)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets beslut P8_TA-PROV(2019)0137 av den 12 mars 2019 angående begäran om upphävande av sökandens immunitet 2018/2267(IMM), genom vilket sökandens immunitet upphävts och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier (EUT C 83, 2010, s. 266), artikel 5.1 och 5.5 i Europaparlamentets arbetsordning (EUT L 44, 2005, s.1) och meddelanden till ledamöterna nr 11/2003 och 11/2016.

2. Andra grunden: Förfarandemissbruk, bestående i åsidosättande av artikel 43 i meddelande till ledamöterna nr 11/2016, genom att det syfte som ligger till grund för förfarandena är att skada sökandens politiska verksamhet, vilket utgör ett fall av *fumus persecutionis*, det vill säga en tillräckligt allvarlig och konkret misstanke om att förfarandet har inletts för att skada ledamotens politiska verksamhet, mot sökanden.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av de grundläggande unionsrättsliga principerna om "ne bis in idem" och "una via electa" samt förfarandemissbruk och maktmissbruk.

Talan väckt den 15 april 2019 — Wieland-Werke mot kommissionen

(Mål T-251/19)

(2019/C 213/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Wieland-Werke AG (Ulm, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Soltész, C. von Köckritz och K. Winkelmann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut i ärende M.8900 — Wieland/Aurubis Rolled Products/Schwermetall av den 5 februari 2019,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att felaktigt grunda det angripna beslutet på det så kallade högre marknadssegmentet i stället för på den relevanta marknaden för valsad koppar såsom kommissionen själv definierat den.
2. Andra grunden: Kommissionen gav ingen definition av det så kallade högre marknadssegmentet och avgränsade inte heller detta begrepp, vilket otvivelaktigt låg till grund för dess bedömning. Kommissionens tillvägagångssätt är uppenbart felaktigt och spekulativt.
3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning i flera avseenden genom att komma fram till slutsatser som strider emot dess egna konstateranden i beslutet om godkännande i ärende M.8909 — KME/MKM.
4. Fjärde grunden: Kommissionen tillämpade en teori som den inte har tillämpat tidigare och som inte är hållbar, rörande skada *sui generis* som på ett felaktigt sätt kopplar ihop horisontell och icke-horisontell verkan och blandar ihop de tydliga och rigorösa anvisningarna i riktlinjerna för koncentrationer.

5. Femte grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig konkurrensmässig bedömning avseende de farhågor den hyste vad gäller de horisontella verkningarna och underlät att undersöka uppenbara omständigheter när den fastställde konkurrenssituationen på den relevanta marknaden.
6. Sjätte grunden: Kommissionens bedömning vad gäller konsumenternas möjlighet att byta leverantör är uppenbart oriktig.
7. Sjunde grunden: Kommissionen har påstått att priserna kommer att stiga till följd av operationen utan att lägga fram några bevis för detta.
8. Åttonde grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning i flera avseenden vad gäller övergången från delad till egen kontroll av Schwermetall. I synnerhet underlät kommissionen att vidta nödvändiga utredningsåtgärder.
9. Nionde grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning av sökandens åtaganden.
10. Tionde grunden: Kommissionens hantering av åtagandeprocessen och undersökningen av marknadsaktörer var inte i överensstämmelse med principen om god förvaltning.
11. Elfte grunden: Kommissionen åsidosatte väsentliga formföreskrifter och principen om god förvaltning. Den vägrade låta marknadsaktörer uttala sig om de två första åtagandena och inledde undersökningen på marknaden för sent i förfarandet.

Talan väckt den 15 april 2019 — Pech mot rådet

(Mål T-252/19)

(2019/C 213/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Laurent Pech (London, Förenade Kungariket) (ombud: advokaterna O. Brouwer och T. McGrath)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— i första hand, ogiltigförklara rådets beslut som återfinns i en skrivelse till sökanden av den 12 februari 2019 att inte bevilja full tillgång till handling ST 13593 2018 INIT (rättsutlåtande från rådets juridiska avdelning av den 25 oktober 2018) enligt artikel 4.2 och 4.3 i förordning 1049/2001 ⁽¹⁾,

- i andra hand, förplikta rådet att bevilja en mer omfattande delvis tillgång till handling ST 13593 2018 INIT enligt artikel 4.6 i förordning 1049/2001, och
- förplikta rådet att ersätta sökandens rättegångskostnader, inklusive eventuella intervenienters kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning och felaktig tillämpning av artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning 1049/2001.
  - Sökanden gör gällande att rådet inte har visat att den begärda handlingen innehåller juridisk rådgivning.
  - Sökanden gör vidare gällande att rådet felaktigt tolkade och tillämpade artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning 1049/2001 genom att inte beakta de bestämmelser i unionens primärrätt som sammanfattats i ansökan och principen om största möjliga tillgång till unionens rättshandlingar. Rådet hänvisade även till oklara och subjektiva begrepp som inte återfinns i unionsrätten för att motivera att handlingen inte lämnades ut.
  - Rådet gjorde en felaktig rättstillämpning och tillämpade testet om huruvida det förelåg ett övervägande allmänintresse felaktigt.
2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning och felaktig tillämpning av artikel 4.3 första stycket i förordning 1049/2001.
  - Sökanden gör gällande att rådet inte har visat att ett fullständigt utlämnande specifikt och faktiskt skulle undergräva det aktuella beslutsförfarandet.
  - Rådet tolkade och tillämpade artikel 4.3 första stycket i förordning 1049/2001 och unionsdomstolarnas rättspraxis felaktigt genom att inte beakta de bestämmelser i unionens primärrätt som sammanfattats i ansökan och principen om största möjliga tillgång till unionens rättshandlingar.
  - Rådet underlät att göra en riktig bedömning av allmänintresset av ett utlämnande.
3. Tredje grunden: Sökanden yrkar i andra hand, för det fall att rätten skulle finna att de undantag som görs gällande skulle vara tillämpliga på den begärda handlingen, att rådet har åsidosatt artikel 4.6 i förordning 1049/2001, eftersom rådet uppenbart har underlåtit att uppfylla skyldigheten att bevilja (riktig och erforderlig) delvis tillgång till den begärda handlingen såsom det borde ha gjort enligt nämnda artikel 4.6, genom att inte lämna ut någon del av det avsnitt som avser den rättsliga bedömningen.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Talan väckt den 15 april 2019 — BG mot parlamentet

(Mål T-253/19)

(2019/C 213/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: BG (ombud: advokaterna L. Levi, A. Champetier och A. Tymen)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 18 maj 2018 att säga upp sökandens kontrakt,
- om nödvändigt ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 4 januari 2019 att avslå sökandens klagomål av den 16 augusti 2018, som delgavs den 9 januari 2019,
- förplikta svaranden att ersätta sökanden för den ideella skada denne lidit till följd av svarandens fel, vilken kan uppskattas till 50 000 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och av de förfaranderegler som gäller vid uppsägning av kontraktet i fråga.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 12a och 24 i tjänsteföreskrifterna, och i samband med detta åsidosättande av rätten att få sin sak handlagd opartiskt och rättvist, samt åsidosättande av skyldigheten att iaktta tillbörlig aktsamhet och uppenbart oriktig bedömning.

Talan väckt den 12 april 2019 – Al-Tarazi mot rådet

(Mål T-260/19)

(2019/C 213/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Mazen Al-Tarazi (Shuwaikh, Kuwait) (ombud: G. Beck och A. Khan, Barristers, och S. Patel, Solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att artikel 1 i rådets genomförandeförordning (EU) 2019/85 av den 21 januari 2019 ⁽¹⁾ och artikel 1 i rådets genomförandebeslut (Gusp) 2019/87 av den 21 januari 2019 ⁽²⁾ inte ska tillämpas på sökanden,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning 2019/85 och rådets genomförandebeslut 2019/87 i den del dessa avser sökanden,
- fastställa att sökandens namn ska raderas från bilagan (vid nr 266 i denna) i rådets genomförandeförordning 2019/85 och från bilagan (vid nr 266 i denna) i rådets genomförandebeslut 2019/87, samt
- förplikta svaranden att bära rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden har angett en bristfällig motivering som saknar grund för att inkludera sökandens namn.
2. Andra grunden: Upptagandet av sökandens namn bygger på en uppenbart felaktig bedömning av relevanta omständigheter, i den mån svaranden har underlåtit att anföra någon bevisning för de omständigheter som anförts till stöd eller som skulle kunna stödja motiveringen av vidtagna åtgärder eller i den mån svaranden har dragit orimliga slutsatser till följd av dessa omständigheter.
3. Tredje grunden: Upptagandet av sökandens namn har skett i strid med dennes rätt till försvar.
4. Fjärde grunden: Upptagandet av sökandens namn har skett i strid med dennes rätt till egendom och fri handel samt proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2019/85 av den 21 januari 2019 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 181, 21.1.2019, s. 4).

⁽²⁾ Rådets genomförandebeslut (Gusp) 2019/87 av den 21 januari 2019 om genomförande av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 181, 21.1.2019, s. 13).

Talan väckt den 22 april 2019 — Imagina Media Audiovisual m.fl. mot kommissionen

(Mål T-268/19)

(2019/C 213/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Spanien), Imagina EU (Bryssel, Belgien), dpa Deutsche Presse-Agentur GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna P. Kuypers, N. Groot, B. Vitez)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 12 februari 2019 med referensen Ares(2019)856949 om uteslutning av IMAGINA MEDIA AUDIOVISUAL SL från upphandlingsförfaranden och förfaranden för beviljande av bidrag som regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) (1) i den del kommissionen utslöt Imagina/dpa- konsortiet eller förkastade dess anbud,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 9 april 2019 med referensen Ares(2019)2494476 i den del det ska anses att beslutet innebär att konsortiet utsluts från anbuds förfarandet med referensen PO/2018-05/A4, eller att dess anbud förkastades,
- ogiltigförklara de rättsakter varigenom kommissionen tilldelar kontrakten eller låter en annan aktör än Imagina/dpa- konsortiet sköta den audiovisuella bevakningen av EU-evenemang, med avseende på delarna I, III och VI enligt beskrivningen i anbudsinfördran,
- förplikta kommissionen att ersätta den skada som den åsamkat konsortiet genom att hindra detta från att fullgöra kontrakten avseende delarna I, III och VI, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktigt bedömning genom att inte medge att uteslutningen av Imagina Media Audiovisual SL — en av konsortiets medlemmar — inte påverkar konsortiets fullgörande av kontraktet vad gäller delarna I, III och VI. Inte heller har uteslutningen av Imagina Media Audiovisual SL någon inverkan på de beslut genom vilka kommissionen tilldelade konsortiet kontrakten.
2. Andra grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att tillämpa upphandlingsdokumenten felaktigt. Som en följd härav krävde kommissionen inte att konsortiet ersatte Imagina Media Audiovisual SL med en annan enhet som skulle ingå i konsortiet, såsom krävdes enligt upphandlingsdokumenten.
3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att tillämpa artikel 136.9 i förordning 2018/1046 felaktigt. Som en följd härav krävde inte utanordnaren att konsortiet ersatte Imagina Media Audiovisual SL med en annan enhet som skulle ingå i konsortiet, såsom krävdes enligt förordning 2018/1046.
4. Fjärde grunden: Kommissionen åsidosatte konsortiets rätt till ett effektivt rättsmedel och principen om god förvaltning. Kommissionen grundade oriktigt sitt beslut att utesluta konsortiet från upphandlingen med referensen PO/2018-05/A4 på beslutet av den 12 februari 2019 med referensen Ares(2019) 856949 eller skrivelsen med referensen Ares(2019) 2494476.

5. Femte grunden: Kommissionen åsidosatte konsortiets rätt till ett effektivt rättsmedel, motiveringsskyldigheten och principen om god förvaltning. Kommissionen begick förfarandefel och tilldelade rättsstridigt kontraktet avseende delarna I, III och VI i upphandlingen med nummer PO/2018-05/A4 till en annan anbudsgivare än konsortiet.
6. Sjätte grunden: Kommissionen åsamkade konsortiet skada genom sitt rättsstridiga agerande vilket har lett till att konsortiet inte kan fullgöra kontraktet avseende delarna I, III och VI i upphandlingen med nummer PO/2018-05/A4.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1).

Talan väckt den 22 april 2019 — Imagina Media Audiovisual mot kommissionen

(Mål T-269/19)

(2019/C 213/63)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna P. Kuypers, N. Groot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut Ares(2019)856949, i vilket kommissionen beslutade om uteslutning av sökanden under två år och registrerade sökanden i systemet för tidig upptäckt och uteslutning (¹),
- förplikta kommissionen att ersätta sökanden den skada den åsamkats genom det angripna beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte göra en egen utredning eller bedömning utan endast förlita sig på uppgifter från Förenta staternas justitieministerium och genom att tolka dessa uppgifter felaktigt. Som en följd härav har kommissionen gjort en felaktig bedömning och åsidosatt omsorgsplikten.
2. Andra grunden: Kommissionen gjorde fel när den uteslöt sökanden och åsidosatte därigenom artikel 136.1 c i förordning 2018/1046 och sökandens rätt till försvar genom att inte klart ange vad som utgör ett allvarligt fel i yrkesutövningen. Därutöver begick kommissionen fel genom att hävda att sökanden även är utesluten från pågående upphandlingar, eftersom detta inte framgår av det angripna beslutets artikeldel. Det var fel att utesluta sökanden i en upphandling som avses audiovisuell bevakning av EU-frågor på grund av ageranden som rör marknadsförings- och medierättigheter inom området sport, eftersom det

rör sig om olika marknader som inte påverkar varandra, varför sökandens tillförlitlighet vad gäller kontrakt med Europeiska unionens kan styrkas. Det var likaså fel av kommissionen att besluta om uteslutning av sökanden eftersom den inte hade tillräckliga bevis för att anta det angripna beslutet och det inte anges i det avtal om avstående från rättsliga åtgärder som sökanden ingått med Förenta staternas justitieministerium att sökanden eller sökandens verkställande direktör är skyldiga.

3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att besluta att uteslutningen skulle vara proportionerlig på så sätt som avses i artikel 136.3 i förordning 2018/1046 och därigenom underlät att beakta frånvaron av inverkan på unionens finansiella intressen och anseende samt den tid som förflutit sedan det påtalade agerandet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen beslutade felaktigt att de korrigerande åtgärder som sökanden vidtagit är provisoriska och otillräckliga mot bakgrund av artikel 136.6 jämförd med artikel 136.7 i förordning 2018/1046.
5. Femte grunden: Kommissionen åsidosatte den grundläggande likabehandlingsprincipen genom att särbehandla sökanden i förhållande till andra anbudsgivare som hade ingått avtal om avstående från rättsliga åtgärder med Förenta staternas justitieministerium.
6. Sjätte grunden: Kommissionen vållade sökanden skada genom att på ett rättsstridigt sätt besluta om uteslutning av sökanden från upphandlingsförfaranden och förfaranden för beviljande av bidrag som regleras av förordning 2018/1046.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s.1).

Överklagande ingett den 23 april 2019 — Amazon Technologies mot EUIPO (ring)

(Mål T-270/19)

(2019/C 213/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Amazon Technologies, Inc. (Seattle, Washington, Förenta staterna) (ombud: advokaterna A. Klett och C. Mikyska)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärke innehållande ordelementet ”ring”— Registreringsansökan nr 1 401 009

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 12 februari 2019 i ärende R 2211/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna i förfarandena vid tribunalen och EUIPO:s överklagandenämnd inklusive klagandens nödvändiga kostnader i båda förfarandena.

Grund

- Genom att avslå ansökan om skydd för varumärket i fråga åsidosatte överklagandenämnden artikel 7.1 b, 7.1.c och 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 25 april 2019 — TO mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-272/19)

(2019/C 213/65)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: TO (ombud: advokaten G. Generet)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som AHCC vid Europeiska utrikestjänsten fattade den 15 juni 2018 om att sökanden inte uppfyller samtliga anställningsvillkor enligt artikel 82 RAA och inte kan anställas som kontraktsanställd 3b vid Europeiska utrikestjänsten,
- ogiltigförklara det beslut som AHCC vid Europeiska utrikestjänsten fattade den 14 januari 2019 om avslag på sökandens klagomål av den 14 september 2018,
- förplikta Europeiska utrikestjänsten att utge skadestånd till sökanden, uppskattad till 36 992,52 euro, motsvarande ett års lön för ett kontrakt AC FG II med den löneskala som var i kraft från den 1 november 2017, med förbehåll för precisering under förfarandet.
- förplikta Europeiska utrikestjänsten att beräkna förlusten i pensionsavseende på grund av att han inte anställdes,

- förplikta Europeiska utrikestjänsten att utge skadestånd till sökanden med 15 000 euro som ersättning för ideell skada till följd av att hans värdighet och yrkesanseende lidit skada,
- förplikta Europeiska utrikestjänsten att utge skadestånd till sökanden med 15 000 euro som ersättning för ideell skada till följd av att hans hälsa och personliga jämvikt lidit skada,
- förplikta Europeiska utrikestjänsten att utge skadestånd till sökanden med 15 000 euro som ersättning för ideell skada till följd av att Europeiska utrikestjänsten åsidosatt förordning nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter,
- förplikta Europeiska utrikestjänsten att utge skadestånd till sökanden med 10 000 euro som ersättning för ideell skada till följd av att tystnadsplikten inte iakttagits och att personliga uppgifter i sökandens medicinska handlingar var konfidentiella,
- förplikta Europeiska utrikestjänsten att utge skadestånd till sökanden med 15 000 euro som ersättning för ideell skada till följd av att sökanden utsatts för förtal och/eller ärekränkning,
- förplikta Europeiska utrikestjänsten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av artikel 33 andra stycket i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och artiklarna 82 och 82 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, proportionalitetsprincipen och den kontradiktoriska principen, rätten till god rättskipning och omsorg icke-diskrimineringsprincipen och rätten till opartisk och rättvis behandling samt förbud mot mobbning.
2. Andra grunden: åsidosättande av Europaparlamentets och rådets förordning nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1) och artikel 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Överklagande ingett den 24 april 2019 — Target Ventures Group mot EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)

(Mål T-274/19)

(2019/C 213/66)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Target Ventures Group Ltd (Road Town, Brittiska Jungfruöarna) (ombud: advokaterna T. Dolde, P. Homann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Target Partners GmbH (München, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket "TARGET VENTURES"— Registreringsansökan nr 13 685 565

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 4 februari 2019 i ärende R 1685/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna avseende förfarandet vid annulleringsenheten och andra överklagandenämnden vid EUIPO.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 53.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 24 april 2019 — PNB Banka m.fl. mot ECB

(Mål T-275/19)

(2019/C 213/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: PNB Banka AS (Riga, Lettland), CR (*), CT (*) (ombud: advokaterna O. Behrends, och M. Kirchner)

(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.

Svarande: Europeiska centralbanken (ECB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 14 februari 2019 att utföra inspektion på plats hos PNB Banka AS och dess koncernföretag,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tio grunder.

1. Första grunden: ECB var inte den behöriga tillsynsmyndigheten med avseende på PNB Banka AS vid tidpunkten för beslutet att utföra inspektionen på plats.
2. Andra grunden: Det överklagade beslutet var inte "nödvändigt" i den mening som avses i artikel 12 i SSM-förordningen. ⁽¹⁾
3. Tredje grunden: ECB har inte vederbörligen utövat sitt utrymme för skönmässig bedömning i enlighet med artikel 12.1 i SSM-förordningen.
4. Fjärde grunden: ECB har åsidosatt proportionalitetsprincipen.
5. Femte grunden: ECB har åsidosatt sökandenas rätt att bli hörda.
6. Sjätte grunden: ECB har åsidosatt sin skyldighet att noggrant och opartiskt undersöka och utvärdera alla relevanta aspekter av det enskilda fallet.
7. Sjunde grunden: ECB har åsidosatt skyldigheten att lämna en tillräcklig motivering för sitt beslut.
8. Åttonde grunden: ECB har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.
9. Nionde grunden: ECB har åsidosatt likabehandlingsprincipen och har agerat på ett diskriminerande sätt gentemot sökandena.
10. Tredje grunden: ECB har åsidosatt artikel 19 och skäl 75 i SSM-förordningen och gjort sig skyldig till maktmissbruk.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63).

Talan väckt den 26 april 2019 — BK mot Europeiska stödkontoret för asylfrågor (EASO)**(Mål T-277/19)**

(2019/C 213/68)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: BK (ombud: advokaterna B. Christianos, A. Skoulikis och D. Karagkounis)

Svarande: Europeiska stödkontoret för asylfrågor

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska:

- Ogiltigförklara det angripna beslutet, fattat av tillsättningsmyndigheten, vars innehåll framgår av ett e-postmeddelande av den 20 september 2018 från chefen för administrativa avdelningen, och tillsättningsmyndighetens underförstådda beslut att avslå sökandens klagomål. EASO ska följaktligen vidta nödvändiga åtgärder för att följa tribunalens avgörande enligt artikel 266 FEUF med retroaktiv verkan.
- Förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader som uppstått för sökanden.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar.
2. Andra grunden: Avsaknad av motivering och därmed åsidosättande av en väsentlig formföreskrift i den mening som avses i artikel 263 FEUF.
3. Tredje grunden: Bristande motivering av det angripna beslutet vilket även innehåller ett materiellt fel.
4. Fjärde grunden: Felaktig rättstillämpning på så sätt att beslutet inte beaktar tjänstens intresse och administrationens omsorgsplikt i förhållande till sina anställda.

Överklagande ingett den 26 april 2019 — Aurora mot växtsortsmyndigheten — SESVanderhave (M 02205)**(Mål T-278/19)**

(2019/C 213/69)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Aurora Srl (Padova, Italien) (ombud: advokaten L.-B. Buchman)

Motpart: Gemenskapens växtsortsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: SESVanderhave NV (Tienen, Belgien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade växtförädlarrätten: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad växtförädlarrätt: Gemenskapens växtförädlarrätt EU 15118, sockerbetsort M 02205

Förfarande vid växtsortsmyndigheten: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av överklagandenämnden vid växtsortsmyndigheten den 27 februari 2019 i ärende R A010/2013-RENV

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- Fastställa att tribunalens dom (femte avdelningen) av den november 2017 i mål T-140/15 tillämpats felaktigt,
- ändra det överklagade beslutet, upphäva växtsortsmyndighetens beslut NN010 av den 23 september 2013 och godkänna klagandens ifrågasättande av giltigheten av växtsortsmyndigheten nr EU 15118 av den 28 augusti 20112,

och därmed

- ogiltigförklara växtsortsmyndigheten nr EU 15118,
- förplikta svaranden att ersätta klagandens rättegångskostnader enligt artikel 87 i tribunalens rättegångsregler, inklusive eventuella intervenienters rättegångskostnader.

Grunder

- Åsidosättande av principen om rättssäkerhet och berättigade förväntningar.
  - Åsidosättande av skyldighet och déni de justice.
-

Talan väckt den 30 april 2019 — Highgate Capital Management mot kommissionen

(Mål T-280/19)

(2019/C 213/70)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Highgate Capital Management LLP (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaten M. Struys)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens avslagsbeslut på sökandens klagomål (ärende SA.53105 — Påstått stöd till Eurobank Ergasias genom försäljning av Piraeus Bank Bulgaria), i vart fall i den mån det avser underlåtelsen att uppfylla omstruktureringsåtagandena i ärende SA.43364 och ärende SA.43363, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Kommissionens beslut åsidosatte väsentliga formföreskrifter och åsidosatte följande:
  - artikel 24.2 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ⁽¹⁾ och punkt 72 i regler[na] om bästa praxis vid kontroll av statligt stöd, ⁽²⁾
  - sökandens rätt att bli hörd,
  - motiveringsskyldigheten som garanteras i artikel 296 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och
  - sökandens rätt att få sin sak prövad enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Andra grunden: Det var felaktigt av kommissionen att finna att (i) åtagandena i ärende SA.43364 avseende det statliga stöd som mottagits av Piraeus Bank och (ii) åtagandena i ärende SA.43363 avseende det statliga stöd som mottagits av Eurobank Ergasias inte var tillämpliga i tiden (*ratione temporis*), eftersom försäljningen av Piraeus Bank Bulgaria kommer att avslutas efter den 21 december 2018.

⁽¹⁾ EUT L 248, 2015, s. 9.

⁽²⁾ EUT C 253, 2018, s. 14.

Överklagande ingett den 30 april 2019 — Cypern mot EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Mål T-281/19)

(2019/C 213/71)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Republiken Cypern (ombud: S. Malynicz QC (Queen's Counsel), S. Baran, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreia Imathias, Grekland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket — EU-varumärke nr 12 172 276

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 15 februari 2019 i ärende R 2298/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att bära sina rättegångskostnader och att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

— Åsidosättande av artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 30 april 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mot EUIPO — Filotas Bellas & Yios ((Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Mål T-282/19)

(2019/C 213/72)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Cypern) (ombud: S. Malynicz QC (Queen's Counsel), S. Baran, Barrister, och V. Marsland, Solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreia Imathias, Grekland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927" — EU-varumärke nr 12 172 276

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 15 februari 2019 i ärende R 2295/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2072017/1001.
- Åsidosättande av artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2072017/1001.

Talan väckt den 2 maj 2019 — SGI Studio Galli Ingegneria mot kommissionen

(Mål T-285/19)

(2019/C 213/73)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (Rom, Italien) (ombud: advokaterna F. Marini, V. Catenacci och R. Viglietta)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandebolaget yrkar att tribunalen ska

- fastställa att sökandebolaget inte är skyldigt att till Europeiska kommissionen betala de belopp som denna krävt genom debetnota nr 3241902288 mottagen den 22 februari 2019 och i sista hand genom en skrivelse mottagen den 29 april 2019 (ref. Ares (2019) 2858540) och som avser återbetalning av bidrag samt skadestånd på grund av att Studio Galli Ingegneria påstås ha åsidosatt sina skyldigheter enligt bidragsavtal nr 619120 avseende projektet "MARSOL",
- fastställa att de brott mot avtalsförpliktelserna som kommissionen gjort gällande inte föreligger,
- fastställa att skrivelsen med förhandsinformation av den 19 december 2018, OLAF: s inspektionsrapport, debetnotan av den 22 februari 2019, den efterföljande påminnelsen av den 2 april 2019 och den senaste skrivelsen av den 29 april 2019, i vilken det återkrävda beloppet justerades och sökandebolagets senaste ansökningar avslogs (ref. Ares (2019) 2858540) är rättsstridiga, ogiltiga och i alla händelser ogrundade,
- fastställa att den av kommissionen påstådda fordran inte föreligger,
- fastställa att sökandebolaget har rätt till det bidrag som faktiskt betalats ut av kommissionen enligt bidragsavtal nr 619120 avseende projektet "MARSOL", och
- i andra hand fastställa att det belopp som är föremål för kommissionens återbetalningskrav inte kan anses vara högre än 100 044,99 euro, samt
- i tredje hand fastställa att kommissionen är skyldig att ersätta sökandebolaget för de kostnader som uppkommit för bolaget med anledning av genomförandet av MARSOL-projektet, i enlighet med principen om obehörig vinst.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandebolaget fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om tro och heder i avtalsförhållanden, åsidosättande av rätten till försvar i skedet efter avslutad inspektion, åsidosättande av rätten till ett effektivt rättsmedel i den mening som avses i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), åsidosättande av rätten till god förvaltning i den mening som avses i artikel 41 i stadgan, åsidosättande av rätten till tillgång till handlingar i den mening som avses i artikel 42 i stadgan samt åsidosättande av artikel II.22 i bidragsavtalet och artikel i den belgiska civillagen.

— Sökandebolaget gör gällande att kommissionen inte tog hänsyn till bolagets ansökan om att handläggningen av ärendet tillfälligt skulle avbrytas eller till dess ansökan om tillgång till handlingarna i OLAF:s akt i inspektionsärendet, utan beslutade likväl att utfärda den aktuella debetnotan och efterföljande påminnelser, trots att bolaget inte hade getts en reell möjlighet att svara på OLAF:s slutrapport på grund av interna problem. Kommissionen har således åsidosatt principen om tro och heder i avtalsförhållanden och rätten till ett effektivt rättsmedel både under det administrativa förfarandet och under förfarandet vid tribunalen.

2. Andra grunden: De påstådda brott mot avtalsförpliktelserna föreligger inte och inte heller den fordran som Europeiska kommissionen gjort gällande. OLAF:s inspektionsrapport var rättsstridig och ogrundad, vilket således även gäller skrivelsen med förhandsinformation och debetnotan. Åsidosättande av principen om oskuldspresumtion, bevisbördeprincipen och skälighetsprincipen, vilka anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013. Ett fel har begåtts i samband med bedömningen av bevisningen. Åsidosättande av artikel i den belgiska civillagen.

— Sökandebolaget gör gällande att det inte finns stöd för något av brott mot avtalsförpliktelserna som kommissionen lagt till grund för sitt återbetalningskrav, vilket framgår av den bevisning som bifogats. Arbetstid och personalkostnader angavs korrekt för alla resurser som användes för projektet och dessa uppgifter motsvarade vad kommissionen hade begärt. Det finns ingen överlappning mellan resurserna och andra projekt som beviljats bidrag. Inget av de påstådda brotten mot avtalsförpliktelserna föreligger. OLAF:s invändningar, som ligger till grund för kommissionens återbetalningskrav, avser samtliga andra projekt. Det har inte varit fråga om omvänd bevisbörda.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, skälighetsprincipen och principen om tro och heder i avtalsförhållanden samt åsidosättande av artikel II.22 i bidragsavtalet.

— Sökandebolaget gör gällande att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att kräva återbetalning av hela det bidrag som betalats ut till bolaget, trots att endast två av deltagarna i projektet befanns ha gjort sig skyldiga till oegentligheter under inspektionsförfarandet. Förutom personalkostnader har även krav ställts på betalning av alla övriga direkta och indirekta kostnader.

4. Fjärde grunden (alternativ grund): Sökandebolaget har rätt till skadestånd på grund av att kommissionen har gjort en obehörig vinst.

— Enligt sökandebolaget är villkoren för att kunna cväcka skadeståndstalan rent faktiskt uppfyllda, det vill säga att den ena avtalsparten har berikats på den andra partens bekostnad och att det finns ett orsakssamband mellan berikningen och förlusten.

Talan väckt den 3 maj 2019 — Azarov mot rådet

(Mål T-286/19)

(2019/C 213/74)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ukraina) (ombud: advokaterna G. Lansky och A. Egger)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— med stöd av artikel 263 FEUF ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2019/354 av den 4 mars 2019 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 64, 2019, s. 7) och rådets genomförandeförordning (EU) 2019/352 av den 4 mars 2019 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 64, 2019, s. 1), i den del de rör sökanden,

— enligt artikel 64 i rättegångsreglerna besluta om vissa åtgärder för processledning, särskilt

- a) anmoda rådet att lägga fram bevis på att rätten till försvar och rätten till ett effektivt rättsligt skydd har iakttagits och bevis på att de framförda anmärkningarna är välgrundade,
- b) anmoda Europeiska utrikestjänsten att lägga fram bevis på att rätten till försvar och rätten till ett effektivt rättsligt skydd har iakttagits, och

— enligt artikel 87.2 i tribunalens rättegångsregler förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan återoppar sökanden den grunden att det har gjorts en oriktig bedömning i olika avseenden i de angripna rättsakterna.

Sökanden gör gällande att rådet har åsidosatt sin formella kontrollplikt, vad gäller bland annat en självständig bedömning, kontroll av befogenheten och iakttagandet av rätten till försvar samt till ett effektivt domstolsskydd. Därutöver har rådet inte uppfyllt de krav som domstolen slagit fast i dom av den 19 december 2018, Azarov/rådet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031).

Vidare gör sökanden gällande ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, eftersom rådet inte har huruvida de anmärkningar som framförts mot sökanden är väl underbyggda.

Överklagande ingett den 3 maj 2019 — Divaro mot EUIPO — Grendene (IPANEMA)**(Mål T-288/19)**

(2019/C 213/75)

*Överklagandet är avfattat på spanska***Parter***Klagande:* Divaro, SA (Oviedo, Spanien) (ombud: advokaterna M. Santos Quintana och M. A. Fernández Munárriz)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Grendene, SA (Sobral, Brasilien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke innehållande ordelementet "IPANEMA"— Registreringsansökan nr 14 180 038*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 22 februari 2019 i ärende R 1785/2018-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara överklagandenämndens beslut av den 22 februari 2019 i ärende R 1785/2018-2,
- ogiltigförklara invändningsenhetens beslut av den 10 juli 2018 (invändning B 2 598 285),
- förordna om registrering av EU-varumärket nr 14 180 038 för samtliga produkter som omfattas av ansökan, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.5 i förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 3 maj 2019 — Stada Arzneimittel mot EUIPO (Återgivning av två böjda röda linjer som är placerade på varandra)

(Mål T-290/19)

(2019/C 213/76)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Tyskland) (ombud: advokaterna J.-C. Plate och R. Kaase)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av bildmärket (Återgivning av två böjda röda linjer som är placerade på varandra) — Registreringsansökan nr 1 375 540

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 13 februari 2019 i ärende R 1918/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 3 maj 2019 — Klymenko mot rådet

(Mål T-259/19)

(2019/C 213/77)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaten M. Phelippeau)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Oleksandr Viktorovych Klymenkos talan kan tas upp till sakprövning,
- ogiltigförklara rådets beslut 2019/354 av den 4 mars 2019 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2019/352 av den 4 mars 2019 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artiklarna 87 och 91 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, eftersom de angripna rättsakterna är otillräckligt motiverade.
  2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd, vilka garanteras i EU-rättens grundläggande principer, och stadfästs i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samt i artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
  3. Tredje grunden: Det saknas en rättslig grund, eftersom artikel 29 i fördraget om Europeiska unionen inte kan utgöra den rättsliga grunden för den restriktiva åtgärd som vidtagits mot sökanden.
  4. Fjärde grunden: Uppenbart oriktig bedömning, eftersom sökanden åberopar omständigheter som styrker att det saknas tillräckligt underlag som kan ligga till grund för ett straffrättsligt förfarande.
  5. Femte grunden: Åsidosättande av rätten till skydd för egendom som är en grundläggande princip i unionsrätten och som skyddas genom artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
-

Överklagande ingett den 6 maj 2019 — Sumol + Compal Marcas mot EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)**(Mål T-296/19)**

(2019/C 213/78)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter*Klagande:* Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugal) (ombud: advokaterna J. Pimenta och A. Sebastião)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Heretat Mont-Rubi, SA (Font-Rubi, Spanien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "SUM011" — Registreringsansökan nr 13 761 168*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 12 februari 2019 i ärende R 1662/2018-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och förplikta avslag på registreringsansökan nr 13 761 168 för EU-ordmärket SUM011 avseende återstående tjänster i klasserna 35 och 39, samt
- förplikta övriga parter att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna i samband med invändnings- och överklagandeförfarandena vid EUIPO.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.
-

Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — OLX mot EUIPO — Stra (STRADIA)**(Mål T-508/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/79)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 373, 15.10.2018.

Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — XK mot kommissionen**(Mål T-543/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/80)

Rättegångsspråk: *franska*

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 399, 5.11.2018.

Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — XM m.fl. mot kommissionen**(Mål T-546/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/81)

Rättegångsspråk: *franska*

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 399, 5.11.2018.

Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — YQ mot kommissionen**(Mål T-570/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 213/82)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 408, 12.11.2018.

Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — YR mot kommissionen**(Mål T-571/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 213/83)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 408, 12.11.2018.

Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — YS mot kommissionen**(Mål T-572/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 213/84)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 408, 12.11.2018.

Tribunalens beslut av den 30 april 2019 — Bronckers mot kommissionen**(Mål T-746/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/85)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 72, 25.2.2019.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV